

KÖZÖSSÉGÜNK LAPJA

LEBÉNY

2018. SZEPTEMBER
XII. ÉVFOLYAM (2018/2) 54. SZÁM

KIS VÁROS, NAGY SZÍVVEL

Városháza
épül

5. oldal

Kell egy kis
áramszünet

24. oldal

Ízek, dallamok
és Buday

30. oldal

Kora esti
Kornél

42. oldal

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

- Mosolyt kérek!
- Önrész álom, álom önrész...
- Városháza épül
- Tegyük tisztába!
- Hatvanasok, hetvenesek, jól figyeljétek!
- Igénybejelentési tájékoztató
- Jótékonyági kampány
- Képviselői keret felosztása

ISKOLAI ÉS ÓVODAI HÍREK

- Akikre büszkék vagyunk
- Óvodás rajzkiállítás

KÖZÉLET

- A szeretet nem ismer határokat
- Szakma, elhivatottság, család
- Gyémántok Lébényben
- Ilyen volt az idei Szent Jakab zárándokút

APROPÓ

- Az égig érő út
- Kell egy kis áramszünet...
- Recept klub
- Ismét hívunk és várunk

RENDEZVÉNYEK

- Programterv
- Mindannyian hősök voltak
- Száz éve...
- Az államalapítás ünnepén
- Ízek, dallamok és a Buday...
- Lébényi Lurkónap
- Idén is köszöntöttük a májust...
- A művészet szerelmesei
- Egy kiállítás margójára
- Tüdőlebeny

EGYHÁZAK
ÉS CIVIL SZERVEZETEK
HÍREI

- Trianoni megemlékezés Lébényben
- 907-es Pozsonyi csata
- Kora esti Kornél
- Megyei Nyugdíjas Értekezlet Lébényben
- Sok minden történt az evangélikus gyülekezettel
- A dal ünnep!
- Vigyázz, kész, tűz!
- A kézisek tovább hajtának a sikerekért
- Egy sportos Lébényért
- Elnyert támogatások

ÉGÉSZSÉGPERCEK

- Pörögi, forogj, ugorj!

MOSOLYT KÉREK!

ÍRTA: KOVÁCS GÁBOR

Tudom, most páran fanyalogva nézik ezt a cikket: „Hogy pózol! Persze, mert jövőre választások lesznek!” Nos, nem ezért teszem. De mindegy is: mindenki azt gondol, amit akar (meg amit tud)... Repesek a boldogságtól, hogy végre eljutottunk ideig! Bekerült az első téglá az új bölcsi falába! És ott lehettem ekkor, a leendő bejárat ajtónyílásának jobb alsó tégláját saját kezűleg tettem a helyére! Ez nekem örök emlék! (Nyugi, volt kőműves mester is a helyszínen! Amikor eljöttem onnan, tuti, igazított a téglán, és bizonyára több maltert tett még alá.)

Be kell valljam, magam is úgy éreztem a fotók készültkor, hogy Kim Dzsong Un-i magasságokba süllyedtem, de sehol körülöttem a jegyzet-tömbös tábornokok serege, és a mosoly az arcomon – az szívből jött. Nem

mellesleg az övé sokkal flancosabb frizura, illetve neki kopaszra felnyírva is több haja van, mint nekem megfésülve.

Na, komolyra fordítva a szót, igazából ezt akartam mondani: Örülünk együtt! Csak legalább egy picit... Egy aprócska mosolyt és elégedettséget szeretnék kérni a lébényi anyukák, apukák, nagyszülők és dédik orcájára. (Azokéra is, akik majd később válnak ezen 'beosztások' birtokosává, és azokéra is, akik már azok, csak még nem tudják.)

Ha lenne olyan, akinek ez 'istenuccse' sikerül (már-mint a mosoly ábrázati megjelenítése), őt arra kérem, képzeljen el egy lovat hátúszásban, úgy bizonyonnyal menni fog. Az elégedettség jóval fajsúlyosabb eset. Mint a vadászok, ha unikornissal találkoznak – nem kizárt, csak viszonylag ritkán fordul elő...

Mindezeket májusban írtam. Ma, amikor augusztusban folytatom, hogy leadjam az anyagot Dórinak az újságba, sokat haladt az építkezés, de az is látható, hogy 'feszített' lesz a végjáték... Éppen a tetőzet alakul mostanság. Az elektromos szerelés közben már elkészült. A bútorok és az egyéb berendezések, felszerelések megrendelve. Szeptember végére várjuk őket.

Képzeljék, a legkisebb lébényieknek milyen jó soruk lesz majd efféle 35 fokos nyarakon is (mint amikor ezt írom például)! A szobák mennyezetén és padozatán is egy-egy önállóan programozható hűtő-fűtő rendszer szolgálja majd a kényelmüket, komfortossá téve bimbózó életüket. Aztán: áttört tetővilágítás a folyosón, hogy minél több természetes fényt kapjanak. Lesznek korukhoz illő udvari

játékok, amikhez párasító készülék is dukál... Meg persze csinos, szerető gondozók és dadusok, akik majd a picik minden óhaját lesik. Az se baj, ha a pelusba ez-az becsúszik: lesz langymeleg zuhany hozzá.

Ha újra kezdhethetném, biztos beíratatnám magam a lébényi bölcsibe.

A megnyitó nyilvános lesz. Még nem tudom megmondani annak pontos idejét, de kellő időben értesítjük Önöket. A gyerekekről mi a bölcsiben gondoskodunk, ezt garantálhatom! Hogy legyenek gyerekek, az már nem az önkormányzat feladata. Hajrá Magyarország, hajrá lébényiek!

Családok
éve

ÖNRÉSZ ÁLOM, ÁLOM ÖNRÉSZ...

ÍRTA: KOVÁCS GÁBOR

A 2017 júliusában megjelenő újságunkban írtam egy cikket **Piac álom, álom piac** címmel. Egy pályázati lehetőségről szóltam benne, és arról, hogy milyen jó lenne egy szép, modern, 'igazi' piac Lébényben. Képzeljék, összejött! Végre mindenkinek eljött a felébredés ideje... Részünkről ez örömet jelent és azt, hogy megvalósulhat egy régi álmunk, lesz korszerű piacunk.

Most szeretném Önöknek összefoglalni az eddig ismert folyamatokat, adatokat.

- Pályázat neve: Helyi termékértékesítést szolgáló piacok infrastrukturális fejlesztése
- Pályázat kódja: VP6-7.2.1-7.4.1.3-17
- Pályázat kiírója: Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága
- Kiírás megjelent: 2017. 02. 16.
- Benyújtás dátuma: 2017. 06. 01. (10:38:17)
- Pályázatunk elkészítésének időtartama: 3,5 hónap
- Pályázatunk azonosítója: 1846692868
- Támogató okirat aláírása: 2018. 07. 04.
- Pályázatunk értékelésének időtartama: 13 hónap
- Beruházás elszámolható összköltsége: 45 535 778 Ft
- Megítélt támogatás: 38 705 401 Ft
- Önerő igény (elszámolható + nem elszámolható): 6 830 377 Ft + 287 420 Ft
- Támogatás intenzitása: 85 %

Milyen lépések következnek?

1. Módosítási kérelem benyújtása, mivel a pályázatban rögzített tervek szerint 2018. 11. 30-áig elkészült volna a kivitelezés.
2. Közbeszerzési folyamat elindítása.
3. Legkedvezőbb ajánlatot tevő vállalkozással szerződéskötés, majd az érintett terület átadása.

Mikorra készül el?

Reményeim szerint 2019 őszén már használatba tudjuk venni a kész piacot. Ennek két fontos feltétele van: hibátlan és elsőre sikeres közbeszerzés, valamint az, hogy a 2017. év elején (a pályázat készültekor) kiszámított költségvetés a 2019-es év elejére, a várható kivitelezés kezdetére nem 'száll el' kezelhetetlen mértékben. Azt persze sejteni lehet – nyitott szemmel járva és figyelve a honi építőiparban kialakult helyzetet –, hogy a 7 milliós önrész-igény soványnak tűnik az eltelt két év távlatában.

Ezért lett a mostani írásom címe Önrész álom, álom önrész...

VÁROSHÁZA ÉPÜL

ÍRTA: DR. TÓTH TÜNDE

Nem, nem épül, legalábbis nem a szó szoros értelmében. Csak szerettem volna ezúttal valami feltűnő címmel ellátni az írásomat, ugyanis gyakran az a vád ér, hogy túl hivatalosan fogalmazok, és talán nem mindenki számára érthető vagy érdekes...

Szóval mi is történik itt a 'hivatal' épületével? Egy nyertes pályázatnak köszönhetően energetikai korszerűsítésen esik át.

Először jöjjenek az ezzel kapcsolatos száraz tények és adatok, a hivatalos pályázati hirdetés:

„Közös önkormányzati hivatal épületének energetikai célú felújítása Lébényben - TOP-3.2.1-15-GM1-2016-00003

Lébény Város Önkormányzatának Közös önkormányzati hivatal épületének energetikai felújítása Lébényben című támogatási kérelme 49 593 878 Ft összegű, 100 %-os intenzitású támogatásban részesült. A projekt keretein belül az épület teljes homlok-

zati, földem és aljzat szigetelése, napelemes rendszer kiépítése, nyílászárók cseréje, a fűtési és világítási rendszer korszerűsítése történik meg. A projekt megvalósításának kezdete: 2017. október 1. A projekt fizikai befejezésének határideje: 2018. november 30.

Az energiahatékonyságot célzó felújítás és fejlesztés eredménye az energiamegtakarításon, felhasznált energiamentiség csökkenésén keresztül az energiahordozókból származó üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkenése. Emellett cél a megújuló energiaforrás használat növelése.

A projekt eredményeként egy energetikailag korszerű, kényelmes, megszépült épületben intézhetik ügyeiket a lébényiek és más településről érkező ügyfelek.

Köszönjük az Európai Unió és a Magyar Állam támogatását!

Azonban nemcsak az Európai Unió és a Magyar Állam támogatta a beruházást, hanem Lébény Város Önkormányzat Képviselő-testülete

is. A testület ugyanis rendelkezésre bocsátotta a szükséges önerőt, valamint a pályázat által nem támogatott, de az épület energiamegtakarítása és külső megjelenése tekintetében szintén nagyon lényeges tetőcsere mellett döntött. A képviselő-testület segítségének köszönhetően a pályázatban szereplő fejlesztések mellett több karbantartási tevékenység elvégzésére is sor kerülhet, így – többek között – a régi, elavult elektromos hálózat korszerűsítésére, a vezetékek rendszeres elburkolására, egyes irodákban a tönkrement, beszakadt padozat cseréjére, vagy a házasságkötő terem és az ügyfélfelmosdó felújítására.

Na, de miért is van minderre szükség? Érhet minket akár rosszindulatú kritika is, hogy hiszen jó volt az ügy stb....valóban, sok más, kedvezőtlenebb körülmények között működő önkormányzat épületével összehasonlítva tényleg nem olyan rossz a helyzet... de az energetikai mutatóink katasztrofálisak voltak.

De hiszen milyenek is lettek volna egy olyan épület esetén, amely még a 19. század végén épült, és a helyén a helyiek szerint valamikor tó volt? Az elavult energetikájú, télen nagyon hideg, nyáron átforrósodásra hajlamos ház pedig nemcsak az ott dolgozók, vagy hosszabban ott tartózkodók rossz komfortérzetét eredményezte, hanem az energiaszámláját is jelentős mértékben növelte.

Van egy olyan álmom, miszerint ezt az épületet nemcsak mi, az itt dolgozók, vagy a települést irányító képviselő-testület érzi sajátjának, hanem a város lakossága is... úgy, mint bizonyára akkor, amikor 1895-ben elkezdték építeni, és úgy, ahogy az 1930-as évekből fellelhető képeslap is büszkén mutatja, mint a falu értékes építészeti örökségét és fejlődésének egyik jelét.

Visszakanyarodva a címben felvetett gondolatomhoz: Városháza épül? Miért is? Mert az épület megújult homlokzatára már nemes egyszerűséggel ezt kívánjuk feliratozni... hiszen a hivatal, a végrehajtó szerv neve változhat, adott ez az épület már helyet tanácsházának, polgármesteri hivatalnak, jelenleg önkormányza-

ti hivatal... és most már városháza. És igenis merjük büszkén kiírni, hogy városháza, vállaljuk mindazt, ami ezzel jár! A külsővel párhuzamosan, igyekszünk belülről is megújulni. A korábban elaprózódott folyosó egységes és átlátható lesz, ahol az egyes irodákat, például a polgármesterét és a jegyzőét nem kell még külön ajtókon, előtereken keresztül megközelíteni, hanem egy egybefüggő, ügyfélbarát, egységes és barátságos tér lesz az épület belsejében.

Az energetikai felújítással nagyrészt együtt járó esztétikai változások révén – gondolok itt a festésre, a régi, elavult és látványában sem túl szép régi fűtőtestek cseréjére, vagy a csőrendszer elburkolására – az ügyfélfogadás körülményei is javulni fognak. Komfortosabb, kellemesebb körülmények között intézhetik majd nálunk ügyes-bajos dolgaikat. Egyes irodák helyét is tervezzük átcsoportosítani, cél a funkcionalitás, és hogy logikusabban, kényelmesebben szolgálja a hivatal azokat, akikért ez az épület valójában működik, a lébényieket, akiknek egyben a városházuk is, de nemcsak a lébényieket, hanem a hivatalunkhoz forduló valamennyi ügyfe-

let. Szintén nagyon fontosnak tartom megemlíteni, hogy a felújítás elkészülését követően olyan 'apróságok' beépítését is tervezzük, amelyek a család- és gyerekbarát szemléletünket erősítik, például pelenkázó a mellékhelyiségben, vagy játszósarok a folyosón.

Engedjenek meg egy idézetet, amiről úgy gondolom, jól kifejezi a fenti érzés, mondanivaló lényegét! Magyarország Zoltántól származik, és a közigazgatásban dolgozók gyakran mint ars poeticát idézik, így hangzik: „A közigazgatás nem az egyes emberek hatalma a többiek fölött, hanem a nemzet szervezete közös céljainak megvalósítására, közös szükségleteinek kielégítésére. A közigazgatásnak nincs más létjogosultsága, nincs más mértéke, mint az emberek és a nemzet szolgálata.” És ez igaz magára az épületre is...

Legyen büszke minden lébényi erre az épületre, a megújult városházára, a többi megújított középülettel vagy akár a felújított önkormányzati utakkal egyetemben! Érezze sajátjának, hiszen az is, és végső soron azért van, értük működik. Mi, az itt dolgozók azon leszünk, hogy munkánkkal is ezt a szemléletet erősítsük és szolgáljuk.

A végére engedjenek meg néhány szubjektív gondolatot:

Megborzongok, ha belegondolok, hogy ennek a háznak a falai között a múltban mennyi minden történt, és a 20. század, majd a 21. század első két évtizedének is gyakorlatilag minden jelentős eseménye helyben itt is lecsapódott. Itt tanácskozott és döntött fontos kérdésekben a mindenkorri képviselő-testület, a szocializmus éveiben a tanács... aztán ismét a községi, most pedig már a városi képviselő-testület... De ezenkívül is mennyi történelmi esemény emlékét őrzik ezek a falak! Elég, ha csak a homlokzatra kihelyezett emléktáblára gondolunk, amely azt hirdeti, hogy ebben az épületben működött az 1956-os forradalom és szabadságharc napjaiban a község nemzeti bizottsága.

Történelmünk kis darabját is őrzi tehát, ami egyben felelősséget is jelent, hogy megőrizzük az utókornak, megóvjuk az állagát, sőt javítsunk is rajta... a fentiekén kívül talán ezt is szolgálja ez a felújítás.

A munkálatok közben, ahogy előkerül például egy rég befalazott ajtó vagy rég feledésbe merült fénykép, közel százéves térképek... mind a múlt egy-egy darabja – ahogy maga az épület is! És most mi is nyomot hagyunk rajta.

Bízom benne, hogy a végeredmény olyan lesz, amilyenek elképzeltük, és még hosszú ideig állja majd az idő próbáját és betölti funkcióját, a közszolgálatát.

Köszönjük mindazoknak, akik ezt támogatták, és köszönjük a lakosság türelmét is, hogy a felújítással járó átmeneti kellemetlenségeket elviselték!

Találkozunk a Városházán!

TEGYÜK TISZTÁBA!

ÍRTA: DR. BALASKÓ ALÍZ

A településünkön autóval közlekedőknek sok bosszúságot okoznak az utakon megjelenő kátyúk. Mikor kerülni kell őket, vagy mikor esetleg kárt tesznek az autóban, olyankor az okozott kellemetlenségeikért általában a súlyadót beszedő önkormányzatot teszik felelőssé a lakosok. Fontos tisztázni, hogy a település útjai nem kizárólag az önkormányzat kezelésében állnak. A település jelentős útjai, utcái, így a Fő út, a Dózsa György utca, a Damjanich utca, az Iskola utca és a Tárnokréti felé vezető út a Magyar Közút Nonprofit Zrt. kezelésében állnak, így azok állapotával kapcsolatban az önkormányzat csak annyit tehet, hogy a hibákat jelzi a kezelést végző állami vállalatnak. Ezt természetesen meg is tesszük, folyamatosan jelezzük a problémákat az érintett közút fenntartója felé.

Az önkormányzat kezelésében lévő utak tekintetében nem túlzás azt állítani, hogy lehetőségeihez mérten mindent megtesz azok felújításáért, állapotuk javításáért. Ezt az útfelújításokra minden évben elköltött jelentős összegek is jól mutatják. A tavalyi évben például többek között a Hunyadi utca került felújításra egy pályázat keretében, amelyhez az önkormányzat nagyságrendileg 14 millió forintos önrészt biztosított. Szintén a tavalyi évben gépjárműadóként 35.936.832 Ft-ot szedett be az önkormányzat. De fontos kiemelni, hogy ennek az összegnek a 60%-át tovább kell utalni a központi költségvetésnek, így az önkormányzatnál maradó összeg nagyságrendileg 14 millió forint volt. Ebből is jól látszik, hogy az önkormányzathoz súlyadóként befolyt és helyben maradó összeg megfelel az útfelújításra fordított összegnek, annak ellenére, hogy jogszabály nem írja elő, hogy a gépjárműadóból befolyó bevétel egészét az utakra kellene fordítani.

Önkormányzatunk minden évben átlagosan 10 és 20 millió forint közötti összeget költ útfelújításra, járdaépítésre. Ennek a keretnek a felső határa az adott év gazdasági eredményeitől és a megvalósítandó nagyobb beruházásoktól is függ. 2015-ben például az eddigi legnagyobb összeget, 53 millió forintot fordított erre a célra költségvetéséből a képviselő-testület.

Az állami közutakkal kapcsolatban felmerülő hibákat, problémákat a jövőben is jelezni fogjuk az illetékesek felé. Az önkormányzati utak felújítását, karbantartását lehetőségeinkhez mérten a továbbiakban is folytatni fogjuk, és reméljük, hogy a lébényiek is úgy gondolják, érzik, hogy az önkormányzat ebben a témában is minden tőle telhető megtesz a lakosok elégedettségének érdekében!

Kora tavasz óta jó hírt közöl velünk az autópálya felől bejövő út melletti tábla.

Reméljük, mire ezeket a sorokat olvassák, a munka már meg is kezdődik ezen a szakaszon!

HATVANASOK, HETVENESEK, JÓL FIGYELJETEK!

A NYUGDÍJAS SZÖVETKEZETEKRŐL

ÍRTA: DR. TÓTH TÜNDE

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 2017. július 1-jén vezette be a közérdekű nyugdíjas szövetkezet fogalmát. A nyugdíjas szövetkezet, amelynek célja a még aktív időszerű tagjai számára foglalkoztatás, munkalehetőség biztosítása a nyugellátásuk folyósítása mellett, a következő generációk számára a náluk felhalmozódott tudás, szakmai és élettapasztalat átadása.

Tekintettel arra, hogy a még aktív nyugdíjasok számára ez egy kedvező lehetőség, ami közérdeklődésre tarthat számot és önkormányzatunk is bekapcsolódott ebbe a foglalkoztatási formába, ismertetjük az ezzel kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat.

A közérdekű nyugdíjas szövetkezet tagja az lehet, aki öregségi nyugdíjasnak minősül, nyugdíjkorhatártól függetlenül és a nők kordkedvezményes nyugdíjában részesülők is beléphetnek. Belépéskor nyilatkozat és tagsági megállapodás aláírására, valamint jelképes vagyoni hozzájárulás befizetésére teljesítésére van szükség.

A közérdekű nyugdíjas szövetkezet tagja úgynevezett harmadik személynek nyújtott szolgáltatás keretében is végezhet munkát, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy közvetítésre kerül egy, az általa megjelölt munkakörnek megfelelő, a szövetkezettel szerződéses kapcsolatban álló munkahelyre olyan módon, hogy nem az adott munkahellyel, hanem továbbra is a nyugdíjas szövetkezettel áll kapcsolatban. A munkavállalót védő rendelkezések – például pihenőidőre vonatkozó szabályok – viszont ugyanúgy vonatkoznak rá, mint az ott dolgozókra.

A díjazását a szövetkezet utalja számára a munkahely által vezetett munkaidő nyilvántartás, a ledolgozott órák alapján. Ennek összege szakképzettséget nem igénylő munkakör esetén minimum a minimálbér, szakképzettséget igénylő munkakör esetén pedig a garantált bérminimum arányos része.

Az ilyen módon megvalósuló munkavégzés rugalmasabb, a munkáltató és a nyugdíjas munkavállaló igényeihez is jobban igazodó foglalkoztatást tesz lehetővé, és a felmondás lehetősége sem annyira kötött, mint normál foglalkoztatás esetén.

A nyugdíjas szövetkezet keretében foglalkoztatott személy társadalombiztosítási helyzete úgy alakul, hogy nem minősül biztosítottnak, egészségügyi szolgáltatásra nyug-

díjasságára tekintettel jogosult, nem jogosult viszont társadalombiztosítási pénzellátásra (táppénzre) és a szövetkezet keretein belül végzett tevékenysége által nem szerez jogosultságot nyugdíjbiztosítási ellátásra.

Ami nagyon kedvező számára, az az, hogy nem fizet nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot, csak 15%-os mértékű személyi jövedelemadót, így körülbelül 20%-kal magasabb nettó bért kap, mintha munkaviszony keretében végeznék ugyanazt a munkát.

Ami szintén nagyon fontos, hogy ezen foglalkoztatási forma mellett természetesen a teljes nyugdíját is megkapja, annak folyósítása még bizonyos jövedelem elérése felett sem kerül veszélybe.

Pozitívum az is, hogy a nyugdíjas szövetkezetek közösségi alapot is képeznek a saját vagy közös háztartásban élő közeli hozzátartozó szociális, egészségügyi, oktatási, kulturális szükségleteire, és az állam is támogathatja a tevékenységüket.

A lehetőséget kihasználva, önkormányzatunk is bekapcsolódott ebbe a foglalkoztatási formába, együttműködési megállapodást kötött a Szomszédok Közérdekű Nyugdíjas Szövetkezettel és nyitott arra, hogy aktív nyugdíjasokat vonjon be a városfenntartási, városüzemeltetési feladatok ellátásába. Akit érdekel ez a lehetőség, az a polgármesternél vagy a jegyzőnél tud érdeklődni a részletekről.

Aki pedig más munkaterületen, de a fenti előnyöket kihasználva nyugdíjas szövetkezeti munkavégzés keretében kívánja magát hasznossá tenni, annak jó szívvel ajánljuk a Szomszédok Közérdekű Nyugdíjas Szövetkezetet, ahol többféle munkalehetőség közül is választhatnak. A Győrben működő irodájuk elérhetőségei: 9024 Győr, Bartók Béla u. 8., telefon: +36 96 822 514, e-mail cím: gyor@eszakiszomszedok.hu, nyitvatartási idő: hétfő–péntek 8:00–16:00.

IGÉNYBEJELENTÉSI TÁJÉKOZTATÓ

ÍRTA: DR. TÓTH TÜNDE

Tisztelt Lakosság!

Felhívjuk azon háztartások lakóinak figyelmét, akik vezetékes gáz- vagy távfűtéstől eltérő fűtőanyagot használnak és eddig a 12 ezer forint összegű téli rezsicsökkentésben nem részesültek, hogy az igénybejelentő nyilatkozatukat legkésőbb 2018. október 15-e 16:00 óráig papír alapon juttassák el hivatalunk részére!

Az ehhez szükséges nyomtatvány hivatalunk ügyfélszolgálatán Gál Lászlóné szociális előadónál vagy a családsegítőnél kérhető, illetve letölthető a www.lebeny.hu weblapról az Ügyintézés/Ügyleírások, nyomtatványok menüpontból.

Hivatalunknak az összegyűjtött igényekről 2018. október 17. napjáig kell tájékoztatást nyújtania a Belügyminisztériumnak. A Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága ellenőrzi a benyújtott igényeket, majd az igényfelmérés eredményéről 2018. október 31-éig tájékoztatja a Kormányt. A szükséges források önkormányzatonkénti összegéről ezzel egyidejűleg születik kormánydöntés. A támogatás felhasználásának részletszabályait az önkormányzat részére kiadott támogatási okirat fogja szabályozni.

Felhívjuk továbbá a szíves figyelmüket, hogy az igényelt támogatás nem pénzben, hanem fűtőanyag formájában kerül majd kiutalásra, amely a kiválasztott vállalkozásoktól lesz majd átvehető. Az átvétellel kapcsolatos további tudnivalókról az ősz folyamán adunk tájékoztatást.

Várjuk igénybejelentéseiket, és az ezzel kapcsolatban felmerülő további kérdéseik esetén is rendelkezésre állunk.

JÓTÉKONYSÁGI KAMPÁNY

ÍRTA: PUSZTAI DÓRA

Megyei szintű jótékonyági kampány indult a szén-monoxid-mérgezés megelőzésére. Ehhez a programhoz csatlakozott városunk is. Így a nyári időszak alatt összesen 300 db szén-monoxid érzékelő készüléket tudunk ingyenesen kiadni a lébényi háztartások számára.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a kisalföld.hu-nak a kampányért, valamint a győri Somogyi Elektron Kft.-nek a felajánlásért! Ennek köszönhetően rengeteg lébényi háztartást sikerült biztonságosabbá tenni.

KÉPVISELŐI KERET FELOSZTÁSA 2018. I. FÉLÉV

	Dr. Angyalics Attila	Bujtás László	Császár Béla	Németh Zoltán	Sárvári István	Wandraschek Ferenc Antal	Kovács Gábor	Összesen
Katolikus Egyházközség	30 000	40 000	5 000	30 000		30 000		135 000
Evangélikus Egyházközség			5 000	20 000		20 000		45 000
Lébény SE			80 000	30 000			300 000	410 000
F-16 Postagalamb Egyesület	20 000		5 000			5 000		30 000
Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület			5 000	10 000		100 000		115 000
Lébényi Kézilabda és Szabadidő Sportegyesület	30 000		80 000	20 000		10 000		140 000
Lébényi Ált. Isk. és AMI			10 000					10 000
Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete	20 000	50 000	50 000	10 000				130 000
Egyesület Lébényért	20 000	30 000	10 000	10 000				70 000
Vöröskereszt Lébényi Szervezete		20 000	5 000	10 000				35 000
Lébényi Motoros Egyesület			40 000	50 000				90 000
Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesület	50 000		10 000	10 000				70 000
Lébényi Szent Jakab Templom Wox Angelica Kórusa	30 000		5 000			5 000		40 000
Eight Singers Lébényi Énekegyüttes			5 000					5 000
Lébényi Amatőr Színházi és Kulturális Egyesület								
Lébényi Lovasok Lébényért Egyesület			50 000					50 000
"Játék-Vár" Szülők az Óvodás Gyerekekért Egyesület			10 000					10 000
Liszt Ferenc Vegyeskar			25 000			10 000		35 000
Iskolai évkönyv (2007-2017) megjelenésének költségei					400 000			400 000
Idősek Klubja támogatására		20 000						20 000
Utcanevtáblák		40 000						40 000
Sági Jenő emléktábla, evangélikus egyház						20 000		20 000
Összesen	200 000	200 000	400 000	200 000	400 000	200 000	300 000	1 900 000
Maradvány	200 000	200 000	-	200 000	-	200 000	100 000	900 000

ÓVODÁS RAJZKIÁLLÍTÁS

ÍRTA: KOVÁTSNÉ URAY TÍMEA

Meseillusztrációs rajzpályázatot hirdetett a Lébényi Óvoda, Egységes Óvoda-Bölcsőde a gyermekeinek, illetve a környék óvodáinak: a két tagóvoda és a mosonszentmiklósi Kormos István Óvoda gyermekeinek.

Az esemény apropóját az intézményben megrendezett kulturális rendezvény, a Habakuk Bábszínház által előadott „Világgá ment Csacsi és Bari” című bábelőadás élménye adta. Mindegyik óvodának egyaránt fontos a gyermekek művészeti és esztétikai nevelése, valamint annak jelenléte az óvodai foglalkoztatás minden területén. A beérkezett 63 gyermekrajzon a kicsik által látott mese egy-egy jelenete tűnik fel, azokkal a szereplőkkel, mozzanatokkal, amelyek megragadták az óvodások fantáziáját. A képeket zsűrkritikával és ceruzával készítették. A beadott műveket nézgetve látható volt, hogy az alkotás örömeért születtek, és mi felnőttek, a gyerekek szemüvegén keresztül láthattuk a mese egyes jeleneteit.

A tornateremben berendezett kiállítás megnyitóján Folk-mayer Csilla tanárnő köszöntötte a kicsiket, és gratulált a pályázat valamennyi résztvevőjének. Elmondta, hogy minden beérkezett lelkes gyermekmunkát szívesen fogadtunk, értékeltünk és díjaztunk oklevéllel, valamint mindegyik megtekinthető a galériában. Az óvodások versekkel örvendeztették meg a megnyitó résztvevőit. Ezután megnézhetők saját rajzukat és a többiek munkáját is. A rajzokat két hétig a gyermekek szülei is megtekinthették az óvoda folyosóján.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

VERSENYEREDMÉNYEK A 2017-2018-AS TANÉVBEN

Háziversenyek

1. osztály, írás:

- 1. hely: Tamás Kristóf 1.a
- 2. hely: Csákány Zsombor 1.a, Monostori Nándor 1.a, Susovits Maja (Mecser)
- 3. hely: Wandraschek Dorka 1.a

2. osztály nyelvtan-helyesírás:

- 1. hely: Stergerits Hedvig 2.a
- 2. hely: Horváth Kevin Zsolt 2.a
- 3. hely: Torma Zsófia 2.a

3. osztály, nyelvtan-helyesírás:

- 1. hely: Szabad Péter 3.o
- 2. hely: Takáts Csongor 3.o
- 3. hely: Kósa Noémi Patrícia 3.o

4. osztály nyelvtan-helyesírás:

- 1. hely: Rum Annamária 4.b
 - 2. hely: Sólyom Szófia 4.a, Páder Péter 4.a
 - 3. hely: Simon Tamara (Mecser)
- Mind a négyen továbbjutottak a mosonmagyaróvári Gerencsér Éva nyelvtan versenyre, ahol Sólyom Szófia 5. helyezést ért el és továbbjutott a megyei fordulóra.

3. osztály, matematika:

- 1. hely: Horváth Dominik 3.o
- 2. hely: Kovács Kata 3.o
- 3. hely: Kósa Noémi Patrícia 3.o

4. osztály, matematika:

- 1. hely: Varga Melitta (Mecser)
- 2. hely: Rum Annamária 4.b
- 3. hely: Sólyom Szófia 4.a, Limp Zsolt 4.b

4. osztály, komplex tanulmányi verseny:

- 1. hely: Erőss Dániel (Bezi)
- 2. hely: Sólyom Szófia 4.a
- 3. hely: Páder Péter 4.a

'Képes vagyok rá!' címmel részképességekre épülő versenyt hirdettünk, amelyre a környező településekről 42 tanuló nevezett be.

Eredmények:

3-4.osztály:

- 1. hely: Kozicz Mátyás
- 3. hely: Geyer Viktória
- Különdíj: Sárközi Detti Bettina

5-6. osztály:

- 2. hely: Buga István
- 3. hely: Vesz Anna

- Különdíj: Gaszler Julianna Katalin

Német nyelvi házi verseny 7. osztályosoknak:

- 1. hely: Limp Regina – Dömsödi Ádám
- 2. hely: Kuti Anna Dzsesszika – Nemes Kasszandra – Takács Noémi
- 3. hely: Böröczki Sára – Klujber Diána

Területi, megyei, országos versenyek

Győrzámolyi Petőfi Sándor Általános Iskola szavalóverseny:

- 2. hely: Horváth Anna Virág 1.a
- részt vett: Porcsalmy Natasa

Győri Ménfőcsanakai Petőfi Sándor Általános Iskola szövegértési verseny:

- 1. hely: Erőss Leila 5.b
- 3. hely: Unger Léna 6.a

Ötvenévi Általános Iskola meseismerő verseny:

- 3. hely: Lőrincz Petra 2.b

Magyei Matematika Verseny megyei fordulójára, 6. évfolyam általános iskolai kategória:

- 1. hely: Rum Ágota Flóra 6.b
- részt vett: Porcsalmy Ágnes és Orosz András

Logika verseny regionális fordulója:

- részt vett: Fütty Bálint 5.a, Orosz András 5.a, Pálfi Szabolcs 5.b

Marót Rezső Matematika Verseny megyei fordulójára:

- részt vett: Rum Ágota Flóra 6.b

Holenda Barnabás Regionális Matematikaverseny 4. osztály:

- 11. hely: Rum Annamária 4.b
- 14. hely: Schmitzhofer Lóránt 4.a
- 15. hely: Sólyom Szófia 4.a
- 18. hely: Takács Emese 4.b
- 21. hely: Kozselszky Niké 4.b

Ötvenévi Általános Iskola őszi tanulmányi versenyének eredményei:

Hangos olvasás:

- 1. hely: Stergerits Hedvig 2.a
- 2. hely: Lőrincz Petra 2.b
- 2. hely: Halász Luca 3.o.

Nyelvtan-helyesírás:

- 1. hely: Torma Zsófia 2.a

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei forduló:

- részt vett: Tóth Gréta 7.a

Győrzámolyi szavalóverseny:

- különdíj: Csaplár Kata

Bendegúz Tudásbajnokság anyanyelvi verseny, levelezős forduló:

- Kuti Anna Dzsesszika: arany fokozat, megyei fordulón 7. hely

Szalmárméti, KÓTA Aranypáva térségi és országos népzenei minősítő:

- Orbán Kata 8.b: dicséretes fokozat

Nyúl, Pilinszky-nap alkalmából rendezett népdaléneklési verseny:

- Orbán Gergő 6.a: ezüst minősítés
- Böröczki Sára 7.b: arany minősítés
- Orbán Kata 8.b: kiemelt arany minősítés

Győr, 'Fújdogál a szél' népdaléneklési verseny:

- Orbán Gergő 6.a: ezüst minősítés
- Böröczki Sára 7.b: kiemelt arany minősítés
- Orbán Kata 8. b: arany minősítés
- Ribizli énekegyüttes: arany minősítés
- Csiripiszli énekegyüttes: nívódíj

Mosonmagyaróvár, 'Tiszán innen – Dunán túl' népdaléneklési verseny területi döntő:

- Orbán Gergő 6. a: arany minősítés
- Böröczki Sára 7. b: arany minősítés
- Orbán Kata 8. b: arany minősítés
- Ribizli énekegyüttes: arany minősítés
- Csiripiszli énekegyüttes: arany minősítés

Győr, 'Tiszán innen – Dunán túl' népdaléneklési verseny megyei döntő:

- Orbán Gergő 6. a: arany minősítés
- Csiripiszli énekegyüttes: kiemelt arany minősítés

Mosonszentmiklós, térségi zenei találkozó és minősítő hangverseny:

- Ribizli énekegyüttes: arany minősítés
- 5-6. osztályos citerazenekar: nívódíj

Tatabánya, Forgórózsa népművészeti fesztivál:

- Orbán Gergő 6.a: arany minősítés
- Ribizli énekegyüttes: arany minősítés

Érd, 'Tiszán innen – Dunán túl' népdaléneklési verseny országos döntő:

- Csiripiszli énekegyüttes: arany minősítés

Budapest, 'Fehér galamb' országos verseny:

- Böröczki Sára 7. b: arany minősítés
- Orbán Kata 8. b: arany minősítés
- Csiripiszli énekegyüttes: kiemelt arany minősítés
- Húrszedő hármas: kiemelt arany minősítés

Fertőszentmiklós, KÓTA Aranypáva térségi és országos minősítő:

- Orbán Kata 8.b: arany minősítés
- Csiripiszli énekegyüttes: Arany Páva-díj

Kanada: 14 koncert és televíziós szereplés.

- Böröczki Sára, Kovács Ábel, Novák Kíra, Orbán Kata, Rum Ágota Flóra
- Ribizli csapattagok: Kozselszky Niké, László Csenge, Limp Zsolt, Orosz Lilla, Németh Lotti, Rum Annamária
- 5-6. osztály citerazenekar tagjai: Csepri Eszter, Holchammer Fanni, Orbán Gergő, Pálfi Szabolcs, Preier Zoé
- Csiripiszli tagok: Bereczky Natália, Böröczki Sára, Lakatos Mercédesz, Limp Regina, Orbán Gergő, Orbán Kata, Pálfi Szabolcs, Pálfi Tünde, Rum Ágota Flóra, Sárvári Bori
- Húrszedő hármas tagok: Orbán Kata, Kovács Liliána, Lakatos Mercédesz

Az országos Diákolimpián judóban 5. helyezést ért el:

- Kovács Boldizsár 4. a

Országos karate versenyen részt vett:

- Varga Zoltán 6.a

Kispályás labdarúgás:

- 5-6. osztály III. korcsoport fiúk:
- körzeti elődöntő 1. hely
- körzeti döntő 3. hely

Futsal labdarúgás:

- 7-8. osztály IV. korcsoport fiúk:
- körzeti elődöntő III. hely

Kézilabda:

- 5.-6. osztály, III. korcsoport:
- körzeti döntő: 1. hely
- megyei elődöntő: 3. hely

7-8. osztály, IV. korcsoport:

- körzeti döntő 1. hely
- megyei döntő: 3. hely

Ultimate frizbi országos döntő: 9. hely

Résztvevők: Klujber Diána, Tóth Gréta, Csaplár Kata, Pálfi Tünde, Mező Dominik, Etl Márkó, Gruber Ákos, Kovács Ábel, Böröczki Sára, László Csaba, Kobaltz Alex, Ferenczy Áron, Pintér Zsolt, Dornai Patrik, Páder Dániel (7. osztály)

Köszönjük a táborokhoz nyújtott támogatást a Lébényi Német Önkormányzatnak és az Egyesület Lébényért civil szervezetnek!

A SZERETET NEM ISMER HATÁROKAT

ELEKNÉ ETIVEL BESZÉLGETTÜNK A KARITÁSZOS MUNKÁJA KAPCSÁN.

Szerk.: Lébényben hogy alakult ki a Karitás helyi szervezete?

Eti: Gógh Tibor plébános atya kezdeményezése által alakultunk meg 2016-ban, és jelenleg 34 fővel működünk. Plébános úr azóta is rendületlenül támogatja és segíti munkánkat. Tevékenységünk nemcsak Lébényre terjed ki, hiszen jelenleg öt egyházközségben vagyunk jelen: Lébény, Bezi, Mosonszentmiklós, Györsövényház, Fehértó.

Szerk.: A megalakulást követően mi volt az első feladatuk?

Eti: Először fel kellett térképezni a településeket utcánként, hogy meg tudjuk állapítani, kik a rászoruló. A tagok ismerték ezen emberek nagy részét. Így összegyűjtöttük a családokat és közösen átbeszéltük, hogy kiket milyen formában tudunk támogatni. A Karitás célja, hogy nemre, korra, vallási hovatartozás nélkül segítse a rászorulókat, bajbajutottakat, nagy-

családokat. A szeretet a legfontosabb, ezt adjuk át nekik is.

Szerk.: Mesélne arról, hogy miből áll az évük? Miket szerveznek, honnan sikerül adományokat gyűjteni, és ezeket hogyan juttatják el a családokhoz?

Eti: Az első évben például a lébényi Vox Angelica kórus koncertje jóvoltából gyűjtöttünk adományokat. A Győri Egyházmegyei Karitástól nem anyagi, hanem dologi támogatást kapunk. Jó emberek felajánlásaiból van anyagi támogatásunk is. Minden évben Szent Erzsébet-napon jótékonyasági vásárt rendezünk. Ilyenkor felkeresünk a települések kézműveseit és ügyes kezű asszonyait, hogy az ő termékeiből vásárt rendezzünk a látogatóközpontban. Készül ilyenkor gyertya, asztaldísz, horgolás, sajt és mézeskalács is. Ezekből a felajánlásokból tudjuk a karácsonyi ajándékokhoz szükséges pénzeszeget előteremteni. Körülbelül

40 családot tudunk ebből támogatni Lébényben.

Rezsi- és gyógyszer-támogatást tudunk még adni, illetve 2018-ban beiskolázási segélyként 15 db 5000 Ft értékű Erzsébet-utalványt adományoztunk a rászorulóknak. A Győri Egyházmegyei Karitástól kapunk Béres-cseppet, amelyből most tavasszal 25 családot tudunk támogatni. Ezenkívül idén még vetőmagot osztottunk szét 22 családnak, amely nemcsak kisosztásból, hanem utógondozásból is áll. Ez kissé metaforája a munkának. Hiszen megkapják a magot, amit elültethetnek, de gondozni kell a növényt, hogy majd termést hozzon. Idén nagyon nagy adomány volt – szintén a Győri Egyházmegyei Karitástól – 48 csomag pelenka, ezeket többgyermekes családoknak juttattuk el. Júliusban a hármas ikrek családját a Győri Karitás jóvoltából 10 csomag pelenkával tudtuk segíteni. Almát is kapunk, ezek

kisebb csomagokba kerülve jutnak el a rászorulókhöz. Volt már arra is példa, hogy használt ruhát gyűjtöttünk, illetve idén mi is tudtunk szénmonoxid-mérőt adni az igénylőknek.

Szerk.: Ha jól tudom, tábort is szerveznek. Erre idén is sor kerül?

Eti: Igen, idén is megszerveztük a táborunkat. Háromnapos volt, 27 fő részvételével. Azt fontos elmondani, hogy ez a tábor ingyenes a gyermekek számára. Ehhez is, mint sok másához támogatást kapunk. A helyi boltoktól rengetek felajánlás érkezett, melyet ezúton is szeretnék megköszönni: a CBA-nak, a Hajnal-Húsnak, a Kinga boltnak, valamint a Lisztes Sörözőnek, a Fehérvári Fagyizóknak, illetve Németh Zoltán pékségének és kettő Györsövényházi boltnak! Külön köszönet a pónilovasok kocsisainak, akik Mosonszentmiklósról vittek át minket. A táboraink szervezési munkáiból a Karitás tagok is kiveszik a részüket, illetve, hálásak vagyunk mind az öt egyházközségnek, hiszen ők is hozzájárultak a tábor költségeinek fedezéséhez. Hiszen minden nap segíti valaki a munkát, vagy pedig otthon készítnek

finom süteményeket a gyerekek számára. Ez is csapatmunka volt.

Szerk.: Miből állt a tábori program?

Eti: Első nap Mosonszentmiklósról mentünk át pónikkal húzott kocsin, ahol megnéztük a templomot. Második napra kézműves foglalkozást, zsákban futást, kavicsfestést terveztünk. A harmadik napon gitáros énektanítás volt, majd a nap végén gitáros misén vettünk részt. A mise után a szülők megvendégelésével és kötetlen beszélgetéssel, egy kis játékkal, tábor-tűzzel zártuk a napot.

Szerk.: Ha jól sejtem, ezt a Karitásos munkát csak szívvel-lélekkel lehet csinálni, ugye?

Eti: Így van! Ezt szívvel-lélekkel, önzetlen szeretettel és munkával lehet csinálni, igyekszünk minél több szeretetet adni.

Szerk.: Fontos kérdés következik. Hogyan lehet csatlakozni, illetve hogyan lehet felajánlásokat, adományokat eljuttatni Önökhöz?

Eti: Igen, ezek fontos kérdések, de a válasz előtt még hadd kérjem azt, hogy amennyiben a városlakók tudnak olyan családról, amelyik rászor-

uló, akkor azt jelezzék nekem! Ez nagy segítséget jelent, mert mi sem ismerhetünk mindenkit.

A felajánlásokkal, adományokkal, valamint a Karitásos munkára való jelentkezéssel Tibor atyát vagy engem lehet keresni.

Szerk.: Mit jelent Önnek a Karitás?

Eti: A Karitás szeretet, emberszeretet, jótékonyaság. Valójában csak szeretetből lehet segíteni, mert a szeretet nem ismer határokat. Tapasztalatom szerint nem mindenkinek anyagi támogatásra van szüksége tőlünk. Sok olyan idős ember van városunkban is, akinek sokkal többet jelent, ha elmegyünk hozzá és beszélgetünk vele, odafigyelünk rá. Úgy lehet az emberekhez közel kerülni, ha ott vagyunk, ha jelen vagyunk.

Szerk.: További üzenet?

Eti: Ezúton is szeretném megköszönni plébános úrnak a támogatását, hiszen bármikor, bármiben számíthatunk rá! Továbbá a csoporttagok önzetlen munkáját és az adományozók segítségét is szeretném megköszönni, melyeket szeretettel fogadjuk továbbra is.

SZAKMA, ELHIVATOTTSÁG, CSALÁD

STEININGER IMRÉVEL, JIMMYVEL BESZÉLGETÜNK, AKI KIS VÁROSUNK EGYIK VÁLLALKOZÓJAKÉNT MESÉL A SZAKMÁJÁRÓL, ELHIVATOTTSÁGÁRÓL ÉS A MINDENNAPJAIRÓL.

Szerk.: *Mesélj nekünk a pályád kezdetéről! Honnan indultál és hogy jött a szakácmesterség az életedbe?*

Jimmy: Tösgyökeres lébényiként nőttem fel, itt végeztem általános iskolai tanulmányaimat. Érdekelte a vendéglátás, és épp a pályaválasztásom idején épült Győrben a Krúdy Gyula Vendéglátóipari Szakiskola, ezért úgy határoztam, hogy ennek az új iskolának a legelső osztályában tanulom ki a szakácmesterséget. Döntésemet azóta sem bántam meg. Tanulmányaimat már gyakorlott szakácmestereként folytattam, vendéglátó-üzletvezetői képzést szereztem, később a mesterképzés után vendéglős mester lettem. Szeretem a szakmámat, szeretek emberekkel foglalkozni, ez a hobbi is. A középiskola után több étteremben is dolgoztam, bővítettem szaktudásom, többek között a Mosonvár Étteremben, a Donna Rosa Pizzériában, a nyárligeti étteremben, és persze a lébényi Hanyi Gödény Étterem sem maradhat ki a felsorolásból, ahol a régiek által jól ismert sült fagyit készítettük.

Szerk.: *A tapasztalatok megszerzése után jött az álom megvalósítása? Azaz, hogy saját éttermet nyiss...*

Jimmy: Pontosan! Felmérve az akkori piacot, figyelembe véve a környező infrastrukturális fejlesztéseket – az autópálya közeli lehajtójának meglétét és az ipari park létesülését, folyamatos bővülését – reálisnak látszott egy olyan új étterem sikere Lébényben, ahol az étlapválaszték pizza-kínálattal bővített. Szerencsésnek érzem magam, mert szüleim által megfelelő támogatást kaptam ahhoz, hogy ez az álom realizálódjon, amiért mindig hálás leszek nekik. Rengeteg tervezés, munka és összetartás kellett ahhoz, hogy 2000. április 24-én megnyithassuk családi vállalkozásunk kapuját vendégeink előtt. Kedvező fogadtatásban volt részünk, ami a sok befektetett idő és munka után megnyugtató visszajelzés volt az egész család számára. 2003-ban a tetőtérben, a kezdeti lakástervek helyett egy 6 szobás panziót építettünk. Hogy ez jó döntés volt, azt az idő igazolta. Időszakos forgalom mellett ugyan, de a szálláshelyre szükség van városunkban.

Szerk.: *Mik a megfogalmazott céljaid az étterem megnyitása óta?*

Jimmy: Az elégedett, visszatérő vendégek, akik számára mi megfizethető áron minőségi ételeket és kiszolgálást adunk. Szívesen vesszük az elismerő szavakat vendégeink részéről, ahogy az építő jellegű kritikát is, hisz ezáltal tudunk jobbra válni.

Szerk.: *Ezekre a véleményekre építve valósítottátok meg az újításokat?*

Jimmy: Igen, részben, illetve saját tapasztalatainkra is alapoztunk. A vásárlói igényekhez igazodva Lébényben és a környező településeken bevezettük a házhoz szállítást, valamint városunk területén az előfizetéses menü ingyenes kiszállítását. Tapasztalatunk szerint ez sokaknak nagy segítség a mindennapokban.

A lehetőségeinkhez mérten folyamatosan fejlesztünk és újítunk. Az elmúlt évek során a konyhán hajtottunk végre több fejlesztést, ami részben megkönnyíti a konyhai munkát. Öt éve az épület kapott új ruhát, tavaly pedig a panziót újítottuk fel: ágyakat cseréltünk, és a televíziókat is lecseréltük a kornak megfelelő LED tévékre. Több tervünk van a jövőre nézve, mint például az étterem klimatizálása, ami már folyamatban is van. Az éttermi bútorok korszerűsítése, a terasz dizájnváltsa szintén a jövőbeni terveink közt szerepel. Ezekhez a fejlesztésekhez sok munka szükséges, hogy az anyagi fedezetet megteremtjük.

Szerk.: *A mai napig besegítesz a konyhai munkába? Szoktál még te magad is főzni?*

Jimmy: Mindig is mondtam, hogy az étterem lelke a konyha. Ezért az üzletvezetés mellett rendszeresen kiveszem a részem a szakácskodásból, ezt a mai napig szeretem csinálni. Hosszú évek óta dolgozunk együtt a jelenlegi szakács gárdával, akik odaadásukkal és kiemelkedő szakmai tudásukkal járulnak hozzá éttermünk működéséhez, amit ezúton is köszönök nekik!

Szerk.: *Jó csapatot sikerült az évek alatt kialakítani?*

Jimmy: A 'placcon' a rangidős pincérünk tanulóévei óta erősít minket, elkötelezett munkája lassan két évtizedre nyúlik vissza. Felszolgálóink egy fiatal, dinamikus csapatot alkotnak. A köszönet nekik is kijár. Munkatársainkkal való kapcsolatunkat szinte családinak mondanám, összetartó csapat vagyunk, segítjük egymást a mindennapokban. A manapság sokat emlegetett munkaerőhiány nálunk is érezteti hatását. Dolgozni tudó és akaró munkavállaló jelentkezőket mindig szívesen fogadunk, emellett alkalmi, beugrós pultosokat és kiszállítókat is foglalkoztatunk.

Szerk.: *Mostanra már bejárta az új szórólapokat kis városunkat. Időszerűnek éreztétek a kulcsinben is az újítást?*

Jimmy: A mai kor elvárása egy jó brand, a logó, a megkülönböztetés, az egyszerűsítés. Ennek az elvárásnak eleget téve készítettünk egy saját logót, amit az egyediség

kedvéért a pizzadobozokra is rányomtatattunk. A logóval együtt új kivitelezésű, modern étlapot is gyártattunk, ami inkább külsinben, mintsem tartalomban változott nagyot. Az étlapkínálatot a megkérdezett vendégeink megfelelőnek és keresettnek tartják, így csak kis változtatásokat eszközöltünk, az újdonságot kedvelőknek pedig külön szezonális ajánlattal készülünk.

Szerk.: *Azt már látjuk, hogy a munkába 100%-ot fektetsz. Mesélj arról, hogy milyen ember vagy a mindennapokban!*

Jimmy: Éppúgy, mint vendéglátóként, magánemberként is nagyon fontosak számomra az emberi kapcsolatok. A két gyönyörű lányom szerepel az első helyen életemben, értük minden tőlem telhetőt megtettem és megteszek. Nagy motiváció ők nekem a mindennapokban. Mindig azt tartottam és tartom a legfontosabbnak, hogy Lili és Kitti jól érezzék magukat, boldogok legyenek. Sokat nevetünk együtt, nagy örömmel figyelem Kitti lovakhoz fűződő elhivatottságát, lovaglótudását. Lili kis tinédzser életét szeretettel követem. Alkalmanként kirándulások, nyaralások színesítik életünket, ahol a lányok sok élménnyel gazdagodhatnak. Mindannyian szeretjük az együtt töltött időt.

Fontosak számomra családtagjaim, akikre mindig számíthatok, és szűk baráti köröm, akiket szinte gyerekkorom óta magaménak tudhatok. Szabadidőnkben igyekszünk ezen baráti családokkal – lehetőségeinkhez mérten – közös programokat szervezni. Szalonnát sütünk, az Ogrétónál főzünk, összegyűlünk. Ezeket az összejeveleteket a gyerekek is nagyon várják és élvezik.

Az elmúlt években pár alkalommal és idén is lehetőségünk adódott baráti társaságunkkal Görögországba utazni. Sarti az úti cél, ahol mindig ugyanazon a helyen szállt meg társaságunk, egy baráti házaspár által üzemeltetett kis apartmanban. Különösen nagy boldogság számomra, hogy a gyerekek nagy örömmel és tervezgetéssel várták az utazást, és felszabadultan, a mindennapokból kiszakadva jól érzik ott magukat.

Szerk.: *Ezek mellett egyéb kikapcsolódásra is jut idő?*

Jimmy: A lébényi foci nagy kedvelője vagyok. A hazai mérkőzéseket és alkalmanként az idegenbéli meccseket is szívesen látogatok, persze csak ahogy a munkám engedi. Alkalmadtán szívesen megnézem az AUDI ETO kézilabda fergeteges hangulatú mérkőzését az arénában, ahova néha lehetőségem volt a lányokat is elvinni.

Szerk.: *Utolsó gondolatod, amit még megosztanál az olvasókkal?*

Jimmy: Összességében szeretem a dolgos mindennapokat, mikor hasznosan tölthetem az időmet. Ennél jobban csak a lányaimmal töltött idő tölt fel, valamint a családom és a barátaim. Munkámban szeretnék sokáig helyállni, még tovább fejlődni, és vendégeink számára maximális szolgáltatást nyújtani.

Szerk.: *Köszönjük az interjút!*

GYÉMÁNTOK LÉBÉNYBEN

ÍRTA: NEMES CLAUDIA

Immár harmadik éve vívta ki a legnagyobb szakmai zsűrik által fémjelzett marketing-elismeréseket Lébény városa.

Gyémánt-díj a rendezvényekért, a kommunikációért, a tenni akarásért, a mindent felülíró lokálpatriotizmusért. De kinek, kiknek fontos ez ennyire? Hogyan profitál ebből a város? Mi a cél, és legfőképpen hova lehet még eljutni ezzel az identitással?

Kovács Gábor polgármesterrel és Pusztai Dóra referenssel beszélgettem a negyedik éve töretlen lendülettel tartó városi image-építés belső kulisszatitkairól.

Egy elismerés mindig jólesik az embernek. Egy szakmai elismerés még többet tud nyújtani, hiszen olyan visszacsatolást jelent, amit csak a hozzáértők tudnak igazán értékelni. A mindennapos tevékenységek és problémák mellett a helyi közösség számára talán nem is tűnik olyan fontosnak ez a munka, mégis rendületlenül végzitek nap mint nap. Miért? Mit jelent számotokra ez a díj? Miért csináljátok?

A Gyémánt Marketing Díj idén két kimagasló elismerést is jelent – kezdte a pár hónappal ezelőtti esemény felidézését Kovács Gábor. Küldetéstudattal bíró emberek vagyunk. A település vizuális megjelenése, arculata, egyáltalán a Lébény szó és ami mögötte van, számunkra hatalmas értékkel bír. Ezt az értéket szeretnénk bemutatni és közvetíteni azok felé, akik fogékonyak és nyitottak ennek befogadására.

Ez a díj azon egyetlen esemény, ahol szakemberek mondják el a szakmai dolgokról, a szakmai nívó szerinti véleményüket. Ha valaki ezen a megmérettetésen 'megugorja' a szintet, akkor azt akár egy Gyémánt-díjjal is honorálhatják. És nekünk ez már

hatodszor sikerült. Ez számomra egy pozitív, szakmai elégtétel.

S mit látnak ebből a helyiek? Ez a díj nekem, mint Kovács Gábor lébényi lakosnak is jó, hiszen Lébény neve, sorsa, tekintélye, jó híre kerül előtérbe. És ez igenis számít!

Városmarketing terén országos szinten is élen jártok. Volt olyan, aki felhívott benneteket, hogy adjatok tanácsot számukra? Vagy épp csak a gratuláció miatt?

Gratulációt sokat kaptunk, ami hihetetlen erőt tudott és tud adni. Van elképzelések arra vonatkozóan, hogy ha még egy település nevezne a megyében, akkor – Győr és Lébény tapasztalataival karöltve - akár a legaktívabb megye díját is kiérdemelhettünk.

Pusztai Dóra, szakmai referens városmarketinges munkájáról kérdeztem. Ezt a munkát nem lehet szenvedély nélkül végezni. Folyamatos inspiráció, motiváció és milliányi ötlet kell a mindennapos tevékenységekhez. Ez talán kívülről nem is látszik, de ez a cikk arra is jó, hogy mindezeket a folyamatokat is bemutassuk. Tehát hogy is zajlik ez nálatok, illetve milyen érzésekkel töltöttek el a megnyert díjak?

Számomra mindenképp szakmai elismerés a Városmarketing Gyémánt Díj, hiszen pozitív visszaigazolása az itt folytatott munkámnak. Mikor valaki meghallja, hogy városmarketinggel foglalkozom, sokszor nem is tudja, hogy ez valójában mit takar. Munkám egyik legfontosabb célja a város hírnevének öregbítése, illetve pozitív érzet kialakítása Lébény kapcsán a helyiekben és a nem itt élőkben egyaránt. A munka természetesen sokrétű, amit én egyáltalán nem bánok. A legfontosabb részei ennek a területnek az információk átadása, a kommunikáció, valamint a vizuális megjelenítések megtervezése, kidolgozása. És hogy mi az, amit ebből a lakosság a saját szemével is tapasztalhatott már? Például, hogy a város „Lébény – Kis város, nagy szívvel” arculatát igyekszünk mindenhol következetesen használni. A Lébény újság megújulását mindenki nyomon követhette, és azóta is lapozhatja a megújult közösségi lap oldalait. Továbbá azt, hogy minden olyan információt,

amelyet az önkormányzat vagy a hivatal kíván megosztani – legyen szó akár egy rendezvényről vagy a szociális segélyekről –, több fórumon tesszük közzé érthetően és a lehető legyorsabban.

Ezek a díjak valójában annak vizsgálatára sarkallnak, hogy melyek azok a területek, ahol még javulni lehetne, és mivel lehetne ismét egyedül alkotni, hogy a következő években is hasonlóan szép elismeréseket tudjunk begyűjteni. És itt nemcsak a szakmai sikerre, hanem a lakosság elégedettségére is gondolok.

Mi van mindezek mögött? Mit tesznek érte nap mint nap, hogy ezek az eredmények megszülethessenek?

A Mályvavirág rendezvényre – amire idén az egyik díjat megkaptuk – csak a felkészülés másfél-két hónapot vett igénybe. Az előző évek tapasztalatai alapján alkottuk meg és hoztuk létre az idei kampányt.

Lébény város image filmjénél pedig körülbelül egy éves munkáról beszélünk. Összeállítottuk a tematikát, a helyszíneket, a forgatókönyvet, a zenét. Itt is külön köszönetet szeretnénk mondani a filmes stáb tagjainak, akik a kreatív ötleteikkel, meglátásaikkal tovább tudták színesíteni az elképzeléseinket.

Feltűnően kikristályosodik egy idő után az emberben, hogy igazából teljesen mindegy, hogy cipőfűzőt gyárt valaki vagy sajtot, vagy épp egy önkormányzati arculatot. – veszi vissza a szót Lébény első embere, a maga sajátos meglátásaival – A marketingben mindig valamiféle eladásról beszélünk, csak az önkormányzatnál ez nem effektív, közvetlenül kézzel fogható terméket jelent. De a folyamat maga ugyanaz.

Ha mi igaztalanul dolgoznánk, hiteltelen információkat közölnénk, akkor nem érne semmit az erőfeszítésünk. Nekünk tudnunk kell jól csinálnunk és azt jól eladnunk. Az eladás pedig nem azt jelenti, hogy egy rendezvényen hány ember vesz részt, mert ez csak egy indikátorszám. Az

eredményességhez az egész folyamatot kell nézni, komplexen kell gondolkodni róla. A kommunikációt is így kell tudni felépíteni.

Mindez magában foglalja a folyamatokat az eszközök használatától kiindulva egészen addig, hogy kinek, mikor és hogyan kommunikálunk. Ilyen szakterületekre az egyetemeken külön szakok indulnak. Nekünk segítség és irányadó visszacsatolás nélkül kell felépíteni, kitapasztalni és megcsinálni a munkát. És bízunk kell magunkban, hogy mindezt jól csináljuk!

Ezekhez az elért eredményekhez ezeket a folyamatokat csak profi szinten lehet véghez vinni. Minden évben szoros a mezőny és nagyon hosszú azok listája, akiket magunk mögé utasítunk. De elérjük!

Célunk, hogy a továbbiakban is nevezzünk és Lébény város nevét ilyen téren is emeljük – annak minden felelősségével és hitelességével együtt.

Amikor készültetek a rendezvényekre, akkor már tudtátok, hogy pályázni fogtok? Eleve úgy indítottátok a projekteket, vagy ez csak utána került a pályázati lehetőségek közé?

Mindenképpen szerettünk volna pályázni a Mályvavirág programmal. A videónál pedig egyértelmű volt, hogy azzal indulnunk kell!

Jövőre az Ízörző Nap lesz a nevezési listánkon, ezen dolgozunk már ma is.

Hogy érzitek, melyik a nehezebb feladat: megszerezni a díjakat, vagy megtartani azt a nívót, amit eddig felépítettetek? Hova lehet emelni a színvonalat? Hogyan készültök erre?

Ha csak a díj elérése lenne a cél, ami majd szépen csillog a hivatal valamelyik polcán, az nagyon frusztráló érzés lenne. Szerintem az a fontos, hogy ebben az évben még mivel tudunk újat mutatni vagy adni az embereknek, amit majd érdemes lesz újra bemutatni egy szakmai közösségnek.

Természetesen célunk, hogy újabb gyémánt elismerést hozzunk haza, emeljük Lébény ismertségét és olyan eseményeket szervezzünk a városunkban, amelyekkel minden helyi lakosnak és ide érkezőnek tudunk adni a pozitív érzésekből.

Igazán szerencsésnek mondhatom magam, hogy marketing- és média-szakemberként ilyen értékes emberekkel ismerkedhettem meg. Büszke vagyok arra, hogy magam is megtapasztalhattam az igazi lébényi életérzést! Kívánom, hogy ezt minél többen érezzék majd!

Gratulálok a munkához! További sok sikert kívánok!

ILYEN VOLT AZ IDEI SZENT JAKAB ZARÁNDOKLAT

BESZÁMOLÓ A LÉBÉNYI MEGÉRKEZÉSRŐL

ÍRTA: NEMES CLAUDIA

Az utolsó csoportos zarándoklatra hívtak a szervezők minden érdeklődőt 2018 júliusában. Az esemény utolsó napjához – július 25-én – még Győrben is lehetett csatlakozni.

A magyarországi Szent Jakab zarándokút alapútja Budapestről, a Nulla kilométerkőtől indul, és mintegy 200 kilométer után ér a több mint 800 éves, gyönyörű, román kori, lébényi Szent Jakab-templomhoz, amely régi korok zarándokútjainak is fontos állomása, megállóhelye volt. – olvasható a szentjakabut.hu oldalon.

Ezért kerekedtünk fel július 25-én – szó szerint, hiszen kocsival érkezünk a helyszínre – mi is, hogy beszámolhassunk a zarándoklat megérkezéséről, ami idén a jubileumi tizedik és egyben utolsó ilyen közös szervezés is volt.

Délután egy óra körül érkezünk a templom melletti térre, ahol még több mint egy órát váraoztunk. Ez az egy óra azonban elég volt ahhoz, hogy átszellemüljünk, átvegyük azt a nyugalmat árasztó életérzést, ami a Camino ajándéka. Így már szinte észre sem vettük, hogy mennyire elrepült az idő. A templom felé vezető utat együtt tettük meg a zarándokokkal, akik reggel 6 óra körül indultak Győrből.

A zarándokokat a templomnál a Magyar Kard Rendje lovagjai kivont karddal várták. A lébényi fogadás szentmisével kezdődött, amelyet a csoportot kísérő atya celebrált, majd köszönetképpen azért, hogy „magához ölelte őket az Isten”, a mintegy 150 zarándok kézen fogva körbeölel-

te a templom épületét. Az ezt követő közös éneklést egy meglepetés is kísérte: 100 galambot engedtek el a refrén alatt. Szép és felemelő emlék volt mindannyiunk számára.

A pihenőidőben kerestük meg Dukát Csilla főszervezőt, a Szent Jakab Baráti Kör egyesület elnökét, hogy megkérdezhessük az egy hete tartó út élményeiről.

Az első kérdésem Csilla legutolsó közösségi bejegyzésére utalt, amely szerint idén próbálta ki először, milyen lehet hosszú szoknyában zarándokolni...

Ebben az évben az jutott eszembe, hogy minden nap ki fogok próbálni valami új élményt. Ez is egy ilyen vállalás volt. Megállapítottam, hogy nagyon jó érzés hosszú szoknyában zarándokolni. Természetesen ehhez az útnak is megfelelőnek kell lennie. A mai terep épp ilyen volt.

Sőt, ma még egy dolgot kipróbáltam. Van a közösségünkben egy vak és egy látássérült fiú. Mivel ma viszonylag egyenes terepen, a töltésen mentünk, ahol nincs túl sok akadály, így volt lehetőségem kipróbálni kilo-

métereken keresztül bekötött szemmel sétálni. Ez viszont már nem volt olyan kellemes. De tapasztalatnak fantasztikus volt.

Lehetett már olvasni több helyen is, hogy az utolsó ilyen nagy csoportos zarándoklat került megszervezésre. Ám sehol nem volt magyarázat a felvetés mellett. Mi ennek az oka? Adsz rá most választ?

A Szent Jakab-út a Camino itthoni szakasza. A Camino és az a típusú zarándoklás, amit mi vállaltunk, arról szól, hogy egyedül tesszük meg az utunkat, szemlélődve, rábízva magunkat a Gondviselésre. Ez az úgynevezett Ábrahám-féle ősi zarándoklás lényege:

„Menj ki a bizonyosságodból a bizonytalanságba! Menj egyedül, és ott találj rá egy nagyobb bizonyosságra!”

A Camino eredetileg erről szól: add át magad az útnak és a felismeréseknek! Ahol nincs előre semmi sem leszervezve, nem tudod, hová fogsz elérni estére, hol fogsz aludni stb... csak bízd rá magad a Gondviselésre, hagyd, hogy történjenek a dolgok!

A mi tervünk az volt, hogy ez a spanyolországi zarándokútnak a magyarországi szakasza legyen. Ha valaki innen, Magyarországról akar elindulni, akkor végig tudjon menni zarándokként akár Santiago de Composteláig is.

Mostanra az út már felnőtt annyira, hogy önálló életet él. Most már tényleg igazi Camino. Mennek az egyéni zarándokok maguktól. És ez az igazi lényege.

Megvannak a jelek, hogy biztonságosan lehessen követni az utat. Van

térképünk, vannak kiadványaink, útleveleink, honlapunk, közösségi oldalunk, és így már vezető nélkül is végig lehet rajta menni. Évente kb. 400 az egyéni zarándokok száma, míg a csoportos nyári zarándoklat létszáma 150 fő körüli.

Szívesen dolgoztunk eddig a szervezésen, ami nagyon sok munkát és energiát igényelt részünkről, de hogy még több embernek tudjunk még maradandóbb és minél inkább Caminós élményt adni, ezért inkább az egyéni elindulók, a kisebb csoportok segítségére fókuszálunk a jövőben. Például jelzéseket karbantartani, útikönyveket frissíteni, év közbeni programokat, előadásokat szervezni...

Olvastam a honlapon, hogy a zarándoklat előtt fontos mind a testi, mind a lelki felkészülés. A lelki felkészülést 20 kis elmélkedéssel ti is segítitek. Ez mind teljesen érthető és egyértelmű is. Mégis úgy gondolom, hogy a zarándoklat utáni állapot megértése és nyomon követése ugyanolyan fontos lehet. Amikor vissza kell állni a teljes lelki befelé fordulás után a 'rég' élet mindennapjaiba. Vagy rosszul gondolom?

Nem, egyáltalán nem. Ugyanúgy kell ápolni a zarándoklat utáni, élményekkel és új tapasztalásokkal megpakolt lelket is. Ez is egy olyan terület, amivel foglalkoznunk kell. Van egy Camino Cafe elnevezésű programunk, amelynek lényege a személyesség. Szűk körben leülünk és valamilyen Camino körüli témáról beszélgetünk. Ennek van egy olyan változata, aminek az a címe, hogy Kipakolás. Ahogy az út előtt fontos a bepakolás – fizikailag és lelkileg is –, úgy fontos az élmények lecsengetése, kipakolása is. Ezenkívül jómagam szoktam szervezni Camino Retorno sétákat, amelyek visszafele visznek a Caminón. Ennek pont az a lényege, hogy míg fizikailag is visszafele haladunk a nagyváros és az út kezdőpontja felé, addig lelkileg is próbálunk hazatalálni. Útközben egy-egy szép gondolatot vagy kisebb feladatot

kapnak a csoport tagjai, amiket közősen, egymást segítve körbejárunk, átbeszélünk. Ezekkel épp a lelki visszatérést és a lelki ajándékok minden napjainkba való beépítését segítem. Mert tényleg nem könnyű visszajönni a Caminóról, az út legnehezebb része a megérkezés, majd a hazatérés utáni időszak.

Biztosan emlékszel még az első utadra. Mit adhat ahhoz képest a második, a harmadik és a sokadik zarándoklat?

Mindig tud adni. A spanyolországi Caminót háromszor jártam, az itthoni utat pedig már nem is számolom, olyan sokszor. Még mindig tudok kapni olyan tanítást, amire nem is számítottam. Ezen az ideji úton is kaptam.

Ha valaki gondolkodik azon, hogy elinduljon-e és hogyan induljon el, mit tanácsolsz neki?

Én mindig a személyes példámból kiindulva szoktam tanácsokat adni.

- A gyakorlati dolgokat illetően mindenki készüljön fel annyira, amennyire lehet.

- A honlapunkon olvasható lelki felkészítő elmélkedések pedig nem vé-

letlenül olyanok, hogy nem árulnak el az útból túl sok mindent. A sorozat célja csak az, hogy a hétköznapi rutinból lassan, de biztosan kivezesse az útra készült.

- Az utat korábban már megjárt zarándokoktól lehetőleg ne kérjen senki lelki élménybeszámolót! Ez akaratlanul is befolyásolhatja őt, olyan elképzelései, elvárásai, féltémei alakulhatnak ki, amelyek nem igazolódnak be a zarándoklatán.

- Lelkileg minél üresebb edényként induljunk el, hogy minél jobban meg tudjon töltsdni a saját élményekkel a szívünk.

- A második út legnagyobb csapdája, hogy sokkal jobban megkínózhat, mint az első, ha a vándor azt gondolja, hogy már ismeri az utat és az már nem fog tudni újat mutatni neki, nem fog tudni kifogni rajta. Ilyenkor jöhetnek a fájdalmas tanítások. Mert az út képes megmutatni, hogy ő a nagylegény! A második út még inkább az alázatról szól.

- Legyünk bátrak, nyitottak és alázatosak, induljunk el az úton, hogy megérkezhessünk!

AZ ÉGIG ÉRŐ ÚT

FEJEZETEK A SZENT JAKAB ZARÁNDOKÚT TÖRTÉNETÉBŐL

ÍRTA: DUKÁT CSILLA

Kilenc éve, tíz zarándoklat óta írok egy különleges történetet, amelynek szereplői és alkotói egy egyre bővülő közösség tagjai. Hálás vagyok, hogy magam is közéjük tartozhatok, a Szent Jakab zarándokközösséghez. A Szent Jakab zarándokút története számomra olyan, mint egy mese. Vándornak állunk és elindulunk, a Gondviselésre bízunk magunkat, kitartóak vagyunk a hitben, hogy utunkon felleljük a legfontosabb kincset. Batyunkba a szeretetet tesszük, feladatunk, hogy a vándorút során ezt a szeretetet megosszuk másokkal, még azokkal is, akik a rossz szat keresik szándékainkban. Utunk során számos kaland vár ránk, sok próbát kell kiállnunk, van rengeteg jó akaratú segítők és olykor akadnak tűzokádó sárkányok is. A mesének nem egyetlen főszereplője van, mindenki – boldog-boldogtalan

– főhős benne, aki a Fény felé tart vagy aki a Fényt látja és keresi a másikban és arrafelé segíti őt. A mese a szívünkben kezdődött, az égig vezet minket és remélem, tartani fog, míg világ a világ, és még azon is túl!

Élesen emlékszem arra, amikor óvatosan kinyitottuk ezt a 'mesekönyvet'. 2009 januárjában, egy pesti kis kávézóban pár, Caminót megjárt ismerőssel teázgatva vetődött fel először a gondolat, hogy Szent Jakab apostol napját magyar földön ünnepeljük, és érkezzünk erre az ünnepre zarándokként, gyalogosan. Akkor még azt gondoltuk, keveseket érdekelhet egy július közepi, több napos gyaloglás ismeretlen helyeken, jelzés nélküli ösvényeken, kánikulában. Ebben tévedtünk. Már az első fejezetben rengetegen társainkká szegődtek, a nyári zarándoklat végén pedig többen biz-

tattak minket, hogy folytassuk ezt a szép történetet.

Folytattuk hát örömmel, alázattal és hittel. Sokat adtunk az útnak, de sokat is kaptunk tőle cserébe. Minden egyes alkalommal megcsodálhatjuk a teremtett világ szépségeit, megtapasztalhatjuk saját véges határainkat és a jóisten határtalan szeretetét. Találkozásokat, barátságokat kapunk ajándékba, őszinte szeretetet és segítőkészséget az emberektől. Itthon és külföldön is egyre többen kezdték megismerni a magyarországi Szent Jakab zarándokutat, annak kapcsán Lébényt, segítségünkkel egyre többen mertek elindulni zarándokolni, egyre többen tudtak egyre közelebb kerülni a jóistenhez.

Idén jubiláltunk, a 10. alkalommal szerveztük meg a nyári Szent Jakab zarándoklatot. Különleges út volt ez, ünnepi fejezet az égig érő út meséjében. Rengetegen eljöttek a korábbi

fejezetek szereplői közül, van, aki zarándokolt, van, aki fogadott minket, de mindenképp ott akartak lenni, hogy jelenlétükkel fejezzék ki támogatásukat, szeretetüket és hálájukat. Minden településen nyitott templomkapukkal és nyitott szívekkel, külön kis lelki ajándékokkal, őszinte szeretettel vártak minket. Kiderült, hogy sokkal több helyen ismerik el miszsiókat és szeretik közösségünket, mint gondoltuk. Jóleső érzés volt ezt megtapasztalni.

Július 25-e, Szent Jakab apostol napja igazi csúcspontja lett a jubileumi zarándoklatunknak. Győrben is csatlakoztak jó páran a zarándoklathoz, innen kb. 120-an indultunk el. Szokásunkhoz híven bevártuk egymást a Lébény előtti fácánosban (köszönet a befogadásért!), még itt is bővült a zarándokcsoport, így innen Varga Zoltán piarista atya vezetésével kb. 150-en indultunk tovább együtt a Szent Jakab-templomhoz. Lébényt elérve váratlan és rendkívül meglehető meglepe-

tésben volt részünk. A település polgármestere, Kovács Gábor és néhány kollégája sárga rózsákkal várt minket, amelyekből minden zarándok vehetett egy szálát. A templom előtt pedig kisebb tömeg állt, a Kard Rendje díszsorfala, mögöttük zarándoktársak, barátok és pár újságíró, kamera, stáb. Külön öröm volt számunkra, hogy a zarándokút által érintett messzebi településekről is eljöttek jó páran, köztük polgármesterek, egyházközségi képviselők, hogy velünk legyenek az érkezésünkkor. A sárga rózsákat a legtöbben Szent Jakab lábához, az oltárhoz helyezték hálaképp az útért, a kapott kegyelmekért. A Varga Zoltán atya által tartott zarándokmisén megtelt a Szent Jakab-templom. Az atya gondolatait hallgatva úgy érezhettük, hogy utunk végén magához ölelt minket a jóisten. Cserébe mi is körbeöleltük a mise után a templomot.

Majd búcsúzásképpen, a templom mögötti téren közösen énekeltek az Ultra című zarándokindulót, az éneklés közben – ugyancsak

a polgármester úr meglepetés-ajándékként – száz galamb szállt fel az égre, „mindig előre és mindig magasabbra”, ahogy a zarándokhimnusz refrénje is szól. Megható, felemelő, magával ragadó élmény volt mindez, tényleg olyan, mint a mesében! Köszönet érte! És köszönet a figyelmes gondoskodásért, az árnyékat adó hűs sátorért, a frissítő vízért és pogácsáért is! De legfőképp a szeretettel fogadtatásért! Lelkileg feltöltődve tértünk haza mindannyian.

A mese itt nem ér véget. Csak új fejezet kezdődik, vagyis folytatódik egy másik történetszál, ami már jó pár éve 'íródik'. Nagy, csoportos zarándoklatot egyesületünk nem szervez többet, de kisebb zarándokcsoportok útjának szervezésében és vezetésében továbbra is részt veszünk, ezek száma, gyakorisága nőni fog. Munkánkban az egyéni zarándokok és kis csoportos zarándoklatok segítése fog nagyobb hangsúlyt kapni, célunk, hogy még több ember zarándokká válását, 'kincs'-keresését, célra találását segítjük.

Örömteli várakozással és kíváncsi- an lapozok az Égig érő út meséjének következő fejezetéhez...

Fotók: Bánhegyi István

KELL EGY KIS ÁRAMSZÜNET...

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Biztos vagyok benne, hogy a hosszú téli napok során többen ábrándozunk arról, hogy milyen jó lenne eljutni egy távoli szigetre, ahol ragyogó napsütés van, és kisungalónkból kilépve már a vízbe is ér a lábunk.

Aztán amikor beköszönt a jó idő, nehezen vesszük rá magunkat a nyaralásra. Sokszor úgy érezzük, anyagi vagy egyéb okok miatt nem engedhetjük meg magunknak a pihenést. Mert annyi minden másra kell a pénz, otthon épp festés esedékes, rengeteg a munka a kertben, mi lesz a kutyával, és persze a vállalkozást sem hagyhatjuk ott. Pedig a nyár a kikapcsolódás ideje, engedélyt kell adnunk magunknak, hogy elszakadjunk hétköznapi teendőinktől. Természetesen vannak, akik ezt evidenciának tartják, és vannak, akik egész életükben úgy érzik, hogy különböző okokból nem léphetnek ki a mindennapok mókuskerekéből. Pedig milyen fontos, hogy testünket és lelkünket is szeressük annyira, hogy megadjuk magunknak az új élményeket és ingereket, amelyek feltöltenek bennünket az év további szakaszára.

Saját nyaralásom során ahogy körülnéztem a strandon, azt láttam, hogy rengeteg fiatal a telefonjába mélyedve napozik. Sajnos sokszor tettem ezt én is. Hátha épp otthonról hívnak, vagy valaki épp kihagyhatatlan információt osztott meg a közösségi oldalakon. Folyton úgy érezzük, hogy lemaradunk valamiről, ha nem tekintünk rá a telefonunkra, vagy nem kapcsoljuk be a televíziót. Pedig érdemes lenne kipróbálni, akár csak egy napra. A felüdülés garantált, kizárjuk a felkavaró híreket, a média tudatosan kialakított nyomását.

Azonban nemcsak a nyári pihenés fontosságát szükséges kiemelni. Bármelyik évszak során jót tesz, ha megpróbálunk egy kicsit elszakadni a mindennapi teendőktől. Nagyon feltöltő, amikor például egy kirándulás során igazán megéljük a pillanatokat, teljes szívvel örülünk a természet csodáinak és a családdal együtt töltött óráknak, közös élményeknek. Nemrég olvastam egy felmérésről, amelyben idős embereket kérdeztek meg arról, hogy mit csináltak volna másképp életükben. Nagy százalékuk arra helyezte a hangsúlyt, hogy még több időt töltött volna szeretteivel és családtagjaival, mert a közös élményeknél semmi sem fontosabb.

Kedves lébényiek, remélhetőleg a nyár folyamán mindannyiuknak volt lehetősége egy kis pihenésre, amely során új élményekkel gazdagodtak. Hamar elszaladtak a forró napok, a természet új külsőt ölt, az iskola kitarja kapuit.

Azt lehetne mondani, pihenni is tudni kell. Nyáron sok

lehetőség adódik a kikapcsolódásra, amely mindenkinek mást jelent, de nem is ez a lényeg. Az őszi beköszöntével is igyekezzünk időnként olyasmit csinálni, ami igazán jól esik és feltölt. Használjuk ki a napsütéses órákat, akár a teraszon pihenve egy jó könyvet olvasva, akár megkerülve a Balatont kerékpárral!

RECEPT KLUB

Töltött háromszög

Sós kategória 1. helyezettjének, Merkó Évának receptje

Hozzávalók:

Tészta

- 80 dkg liszt 5 dkg élesztő 1 evőkanál cukor 5 dl tej 1 csapott evőkanál só 2 dl étolaj (Nem kell bele tojás!)

Töltelék

- sonka kockára vágva (30 dkg), 2 db lilahagyma, 2 db kukorica konzerv, reszelt sajt (25-30 dkg), 2 db fokhagymagerezd, 1 db nagy tejföl, bacon kockára vágva

Tetejére

- 2 evőkanál tejföl, 1 tojássárgája, szeszámag (lehet lenmag és társai is)

Elkészítés

- 1 dl langyos tejben (te-

gyünk bele 1 csipet cukrot) felfuttatjuk az élesztőt, majd egy tálban összekeverjük a tészta hozzávalóival, a maradék langyos tejjel bedagasztjuk. Konyharuhával letakarva meleg helyen a duplájára kelesztjük. (40 perc-1 óra)

- Megfelezzük a tésztát, vékonyra kinyújtjuk, megkenjük zúzott fokhagyma és tejföl keverékével, majd ráhalmozzuk a sonkát, bacon, hagymát, kukoricát, sajtot és feltekerjük, éles késsel háromszögekre vágjuk.
- Megkenjük a tetejét tejföl és tojássárgája keverékével, majd háromszögeket vágunk belőle. A tetejére szeszámagot szórunk és 180 fokon 15-20 percig sütjük.

Narancskrémés répasüti

Reform kategória 1. helyezettjének, Limp Laurának receptje.

Hozzávalók:

Tészta

- 100 g darált dió, 100 g darált zabpehely, ízlés szerint fűszerek (fahéj, szerecsendió, kardamon, szegfűszeg), 1 kk. só, 1 kk. szójababkarbóna, 1 ek. méz 20 g negyedannyi (édesítőszer), 100 g vaj, 4 tojás, 250 g reszelt sárgarépa, 1 banán, 50 g mazsola, citromhéj

Elkészítés

A diót és zabpehelyet egyben ledaráljuk és hozzáadjuk a többi száraz hozzávalót. 1 ek. mézben felolvasztjuk az édesítőt és a vajat. A tojásokat fehéredésig habosra keverjük, majd fakanállal óvatosan belekeverjük a vajas részt, a

száraz hozzávalókat, majd a banánt, mazsolát, répát. Egy 25 x 35-ös tepsiben megsütjük, 180°C-on, kb. 40-45 percig.

Hozzávalók:

Krém

- 150 g görög joghurt, 1 cs. vaníliás puding, 3 dl tej, 5 dl habtejszín, 6 lapzselatin, 1 narancs héja+leve, 20 g negyedannyi (édesítő)

Elkészítés

A pudingot megfőzzük, majd kihűtjük. A lapzselatint 5 percig hideg vízben áztatjuk, a joghurt kb. felét egy kis edényben óvatosan felmelegítjük, majd ebben a zselatint felolvasztjuk. A maradék joghurtot összekeverjük a pudinggal, beletesszük a narancsot, a felvert tejszín kb. 1/3-át, ekkor jön bele a meleg zselatin, majd a maradék tejszínhab. A kihűlt tésztára kenjük, legalább 2-3 órát kell hűteni.

ISMÉT HÍVUNK ÉS VÁRUNK

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Ahogy kitört a vakáció, a Baba-Mama Klubban a nyarat köszöntöttük a szünet előtti utolsó találkozásunkkor. Nagy örömeinkre sokan összegyűltünk, és alig vártuk, hogy elkezdődjön a Ringató foglalkozás Kovátsné Uray Tímea vezetésével. Daloltunk, mondókáztunk közösen, majd játszottunk egy óriásit.

Akkor még olyan távolinak tűnt a szeptember, de most ismét hívunk és várunk a klubba minden kedves édesanyát 3 éven aluli gyermekével! Ezzel együtt szeretnék búcsúzni azoktól a kicsinyektől, akik bölcsődébe vagy óvodába mennek. Van közöttük olyan kisgyermek, akinek már a testvére is járt hozzánk, ő pedig eleinte édesanyja pocak-

jában érkezett, majd a babahordózában. Először csak fekve mosolygott ránk, aztán egyszer csak útra kelt.

Köszönet az együtt töltött szép pillanatokért!

PROGRAMTERV A 2018-AS ÉVRE

AZ AKTUALIZÁLT PROGRAMOK A LÉBÉNY ÚJSÁGBAN, A VÁROS HOLNAPJÁN ÉS FACEBOOK OLDALÁN ÉRHETŐEK EL.

SZEPTEMBER

Szeptember 1. szombat	Családi nap	IKSZT udvara	Lébényi Kézilabda és Szabadidő Sportegyesület
Szeptember 8. szombat	Nyárbúcsúztató őszi piknik	IKSZT udvara	Játék-Vár Egyesület
Szeptember 15. szombat	Sajtos-rét fogathajtó kupa	Sajtos-rét	Lébényi Lovasok Egyesülete
Szeptember	Író-olvasó találkozó		Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület
Szeptember 17. hétfő 15 óra	Előadás	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
Szeptember 28. péntek	Idősek napi ünnepség	IKSZT	Lébény Város Önkormányzata Vöröskereszt Helyi Szervezete
Szeptember 29. szombat	Kórustalálkozó	Szent Jakab Templom	Lébényi Szent Jakab templom Vox Angelica kórusa

OKTÓBER

Október 1. hétfő 15 óra	Idősek Napja	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
Október 6. szombat	Megemlékezés és koszorúzás		Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület
Október 15. hétfő 15 óra	Télre készülés	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
Október 20. szombat	Őszi koncert	Evangélikus templom	Lébényi Liszt Ferenc Vegyeskar
Október 23. kedd	Városi megemlékezés és koszorúzások Polgármesteri Hivatal, Pesti srác szobra		
Október 23. kedd 8.30 óra	Megemlékezés	IKSZT	Lébény Város Önkormányzata
Október 26. péntek	Ünnepi szentmise	Szent Jakab templom	Szent Jakab Katolikus Plébánia
Október 29. hétfő 15 óra	Koszorúzás Wessztergom Imre sírjánál		Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület
Október 31. szerda	KI MIT TUD?	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
Október 31. szerda	Őszi készülődés - „Tökös nap családoknak”	IKSZT	Lébény Város Önkormányzata
Október 31. szerda 9.30 óra	Reformáció ünnepi istentisztelet	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség

NOVEMBER

November 1. 14.00 óra	Temetői áhítat a Halottak napján		Evangélikus Egyházközség
November 12. hétfő 15 óra	Kiállítás, vetítés	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
November	Süti Mester	IKSZT	IKSZT
November	Polgármesteri évertékelő	IKSZT	Lébény Város Önkormányzata
November	Magyar életutak_Zsolnai Gábor		Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület
November	Magyarok a francia idegenlégióban		
November 26. hétfő 15 óra	Téli díszek készítése	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete

DECEMBER

December 1. szombat 15 óra	1. adventi gyertyagyújtás	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
December 2. vasárnap 15.00	Adventi bazár és szeretetvendégség	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség
December 8. szombat 15 óra	2. adventi gyertyagyújtás	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
December	Karácsonyi játszótér	IKSZT	Lébény Város Önkormányzata
December 15. szombat 15 óra	3. adventi gyertyagyújtás	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
December 16. vasárnap	Adventi koncert	Szent Jakab Templom	Lébényi Liszt Ferenc Vegyeskar
December 21-24.	Jótekonysági forralt bor kínálás		Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület
December 22. szombat 15 óra	4. adventi gyertyagyújtás	IKSZT	Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete
December 24. hétfő 24 óra	Éjféle szentmise	Szent Jakab Templom	Szent Jakab Katolikus Plébánia
December 24. hétfő 14.00 óra	Gyermekek karácsonya	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség
December 24. hétfő 18.00 óra	Szenteste istentisztelet	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség
December 25. kedd 8.30 óra	Ünnepi szentmise	Szent Jakab templom	Szent Jakab Katolikus Plébánia
December 25. kedd 9.30 óra	Karácsony ünnepi istentisztelet úrvacsorával	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség
December 26. szerda 8.30 óra	Ünnepi szentmise	Szent Jakab templom	Szent Jakab Katolikus Plébánia
December 26. szerda 9.30 óra	Karácsony 2. napi istentisztelet	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség
December 31. hétfő 18.00 óra	Óév esti hálaadás	Evangélikus templom	Evangélikus Egyházközség

MINDANNYIAN HŐSÖK VOLTAK

RENDAHGYÓ EMLÉKMŰSOR A HŐSÖK NAPJÁN

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Május utolsó vasárnapján ismét emlékeztünk. Azokra az emberekre gondoltunk, akik életüket áldozták Magyarorszáért. A megemlékezés aktualitása az I. világháború befejezésének 100. évfordulója volt, a műsort ennek megfelelően állította össze a Lébényi Liszt Ferenc Vegyeskar. Az énekek mellett történeteket és életérzéseket jelenítettek meg Erich Maria Remarque Nyugaton a helyzet változatlan című regényéből. Az erős érzelmi töltetű szemelvények által az emlékezők is betekintheztek az akkori valóságba, a lövészárkok és a front történéseibe. Ezek hallatán bizonyára mindannyian elcsendesültünk és feltámadt bennünk millió gondolat, akár a jelenre vonatkoztatva is. Az emlékezés rendhagyó volt, az eddigiektől eltérő, de annál szívhez szólóbb...

Száz éve...

LENZSÉRNÉ ANDREA

*A temetőben csend, az emlék fájócsendje
Melyet megtör néha egy érces lélekharang:
Aki a mában él, gondolj a hadi hősökre
Kiket idegen földben porhanyós hant takar.
Száz éve, hogy viharfelhő tornyosult reánk,
Se szeri se száma, a katonák hosszú sora állt.
Szuronyerdők sokasága, lábak dobbanása,
Meneteltek mind előre, a biztos halálba.
Száz éve, hogy vérük felkiáltott az égbe,
E borzalmas háborúnak mikor lesz már vége.
Isonzónál süvít a gyilkos: a fagyos szél,
Kihullott ott tömérdek drága magyar vér.
Száz éve, hogy apák, fiúk, boldog vőlegények,
Jeltelen sírban porladoztok fiai, a magyar népnek.
A könny most lopva hulljon, a halott álma mély,
Isten adta: föl ne verje földi szenvedély.
Száz éve, hogy anyák, lányok boldog szeretők
Nem érzik karjukat, a szorosán ölelőt.
Táncolnak a mécses fények, viasz, s könny pereg,
Csendben gyászolj, hogy pihenésük békés legyen.*

*A temetőben csend, az emlék fájócsendje
Melyet megtör néha egy érces lélekharang:
Aludjatok csak drága hős magyar katonák...
Hazátok a Kárpát-medencében megmaradt!*

AZ ÁLLAMALAPÍTÁS ÜNNEPÉN

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Az augusztus 20-i napsütötte délelőttön összegyűltünk templomunk tövében, hogy Szent István szobránál együtt ünnepeljünk. Mindehhez hozzájárult a népdal és a népzene, a Csiripiszli Énekegyüttes csodálatos előadásában.

Az ünnepi beszédet v. Wandraschek Ferenc Antal alpolgármester tartotta, mely így hangzott:

*Tisztelt Ünneplők!
Tisztelt Lébényiek!*

Az augusztus 20-i dátumot hallván, bizony sok embernek nem az jut eszébe, hogy Szent István király névnapját, szentté avatását, az államalapítót, vagy az alkotmány ünnepét, a nemzet ünnepét említsék először. Szentté avatását László király római jóváhagyás nélkül végezte. Magyarország nagyhatalom volt.

Akárhogy is jut az ember eszébe, a lényeg, hogy a magyarság és a magyar kereszténység, valamint az ország legnagyobb ünnepe. Azt tudni kell, hogy a vérszerződés Európa első alkotmánya. A kenyér ünnepének is mondhatjuk, hiszen a kenyér szentelése, az aratás befejezése, a kenyérgabona betakarítása a leglényegesebb tartalma ennek az ünnepnek. Az állami ünnep mindezt, az ország és a nép kenyérrel való összetartozását jelenti. Az ország vezetőinek a feladata, hogy napi kenyerét minden magyar elő tudja teremteni, vagy legalábbis kellene tudnia. Figyelnünk kell, hogy a legjobb tudásuk szerint intézzék, hogy akár az országon belül, akár az országon kívül élők kenyérhez jussanak. Ezt igyekszik egyfajta gesztusként biztosítani a Nemzeti Agrárközösség búza és kenyér akciója a határainkon innen és

túl. A mai világban lehet, hogy úgy tűnik, hogy ez természetes. Jó lenne, ha így lenne, mert akkor nem lenne szükség erre a nemzeti összefogásra. Az a valóság, amikor természetes a kenyér és az összetartozás. Mert Szent István király szándékát, vagy terveit csak úgy tudjuk megérteni és meg-

tartani, ha a magyarságot, a nemzeti összetartozást megfogadjuk. Őseink tudták, hogy a kenyér készítéséhez szükséges gabonát hol kell, hol lehet termelni itt e honban, ahol a Pannónia néven hívták területet a latinban is kenyerest jelent. Hogy miért foglalkoztat a kenyér ünnepe? Mert közel áll hozzám, hiszen földműveléssel foglalkozik a családom is. A kenyér, az egyházban is nagyon fontos helyet kap, gondoljuk csak az úrfelmutatás misztériumára. Nálunk, a szülői háznál, szüleim a kenyér megszegésénél mindig keresztet tettek rá. Ha egy kenyérdarab leesett a földre, lefűjták, aztán egy pillanatra az ajkukra majd a homlokukhoz érintették. Mikor gyerekként megkérdeztem, hogy ezt miért csinálták, azt a választ kaptam, hogy „mert otthon is így csinálták”. Aztán nekem is elmagyarázták mi mit jelent. A kenyérről a port lefűjták, az ajkhoz érintés Jézus testének, a homlokhoz érintés pedig a rettentő sok munka és verejték tiszteletére történik. Ezek az ősi szokások biztosan sok jelenlévőnek is hozzátartoznak a mindennapi életéhez. Ezekből a szokásokból is kiderül, hogy a kenyér nemcsak a test, az élet mindennapi alapja, hanem a léleké is. A gondot ott látom, hogy a nagy nemzeti ünnep sokak számára csak egy olyan programlehetőség, melynek fő eleme a tűzijáték. Nem a ’beltartalmat’ élük meg az emberek. Hát ezt kellene visszaváltoztatni, visszahozni érző, felelős emberi szintre. A helyi trianoni megemlékezésre, Erdélyből kértük fel vitéz lovag Pásztori Tibor Endre református esperest. Vele beszélgetve akkor azt mondtam, hogy én az úrnapi körmenetre készülök. Majd sajnálkoztam, hogy milyen kevesen vannak már a körmeneten. Azt mondta, ez elég baj, mert Erdélyben

az úrnapi körmeneteken felekezetre való tekintet nélkül részt vesz szinte mindenki, aki csak tud. Katolikus, református, evangélikus, unitárius, csak a lovak nem vonulnak fel. Hogy mit gondolok arról, miért nem okoz gondot senkinek ez a részvétel? Azért, mert az összetartozást erősíti, ami alapja a magyarság más irányú felvonulásának is, ha arról van szó. Sajnos itt a közvetlen összetartozást is erősíteni kellene. Biztatni társainkat, elismerni a munkájukat, ösztönözni a fiatalokat, hogy nemzeti kincseinket, kultúránkat, és főleg nyelvünket tovább tudják adni. Nem szabad olyan elmarasztaló kijelentéseket tenni, mint a felhívulás, ha mások elismerését célozzuk meg. Ezzel

ugyanis biztatjuk azt, aki ezekért a célokért tesz valamit. Mondom ezt azért, mert ezen az ünnepen adják

Az ünnepség része hagyományosan a Közjő Szolgálatáért díj átadása, mellyel Lébény Város Önkormányzatát az a szándék vezérli, hogy az erre érdemes személyeket elismerésben részesítse, és példaként állítsa az utókor számára. Az ajánlások és a képviselő-testület többségi szavazata alapján az elismerést 2018-ban Pálinger Béla érdemelte ki. Gratulálunk, és munkájához sok erőt, jó egészséget kívánunk!

Fotók: Bánhegyi István

át a legtöbb állami kitüntetést, elismerést. Nem fanyalogni kell, hanem erősíteni a nemzeti öntudatot és a tiszta jó szándékot, hazánk szeretetét. A megértést kell erősíteni, nem pedig fordítva. Főleg azért, hogy a magyarság legnagyobb ünnepeinek sorában mindig fennmaradjon augusztus 20-a, Szent István király szentté avatásának ünnepe és az alkotmány ünnepe.

Kérem, zárásként hallgassák meg Reményik Sándor Mindennapi kenyér című versét!

*v. Wandraschek Ferenc Antal
alpolgármester*

REMÉNYIK SÁNDOR:

Mindennapi kenyér

*Amit én álmodom
Nem fényűzés, nem fűszer, csemege,
Amit én álmodom:
Egy nép szájában betevő falat.
Kenyer vagyok, mindennapi kenyér,
Lelki kenyér az éhező szíveknek,
Asztaláldás mindenki asztalán.
Kenyer vagyok, mindennapi kenyér,
Nem cifraság a szűrön,
Nem sujtás a magyarkán,
Nem hívságos ünnepi lobogó,
Kenyer vagyok, mindennapi kenyér,
Nem pompázom, de szükséges vagyok.
Kenyer vagyok, mindennapi kenyér,
Ha tollat fogok: kenyeret szelek.
Kellek, tudom. Kellek nap-nap után,
Kellek, tudom. De nem vagyok hiú,
Lehet magára hiú a kenyér?
Csak boldog lehet, hogy megérte ezt.
Kellek: ezt megérteni egyszerű,
És – nincs tovább.
Az álom néha kemény, keserű,
Kérges, barna, mint sokszor a kenyér,
De benne van az újrakezdés magja,
De benne van a harchoz új erő, –
De benne van az élet.*

ÍZEK, DALLAMOK ÉS A BUDAY...

III. ÍZŐRZŐ NAP

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Június 30-án elérkezett a várva várt nap! Reggel óriási szélre ébredtünk, ám ez nem tántorította el a csapatokat attól, hogy kipakolják az üstököt, és ételeikkel lenyűgözzék a közönséget és a zsűrit.

A középpontban így a huszonhárom főzőcsapat volt, de nem unatkoztak azok sem, akik látogatóként érkeztek a rendezvényre. A gasztronómiai élmény mellett színpadi programokat élvezhettek. Ezek közül időben az első a gyerekeknek szólt. A Mátyás

király-emlékévhöz kapcsolódva Mátyás király udvari bolondjáról szóló interaktív zenés mesejátékot láthatnak a legkisebbek.

Ezután következett az Ízörző Nap egyik elmaradhatatlan része, a HungaRocky Táncegyesület fellépése. Különböző korosztályokat láthattunk táncolni párosban és formációban. Mindig nagy öröm, mikor a mosolygó arcok között feltűnnek az ismerős lébényi gyermekek is.

A kulturális blokkban színpadra lépett a Nyugdíjasok Lébényi Egye-

sületének népdalköre. Büszkeség Lébénynek, hogy kulturális életét egy ilyen csoport is színesíti. A felkészülést Horváth Krisztina segítette, aki a következő műsorában is aktív szerepet vállalt. A színpadon a népzene kapta a főszerepet, a nemrég Kanadát is megjárt Csiripiszli Énekegyüttes és Citerazenakar által előadott dalok csendültek fel. A blokkot az abdai Rábca Dalkör színvonalas műsora zárta. A dalkör repertoárjában többféle műfaj is megtalálható, de leggyakrabban régi slágereket, filmek dalait éneklik.

Késő délután a televízióból is ismert mosolygós arc, Bozsek Márk csapott a húrok közé. Ekkorra az ételek már elkészültek, a kóstolóadagok megérkeztek a zsűrihez. A gasztronómiai remekműveket Kovács Gábor

polgármester és Buday Péter mesterzakács értékelte.

A főzőverseny eredményhirdetésénél minden csapat kapott néhány kedves szót, megérdemelten, hiszen az összes jelentkező nagyon kitett

magáért. Végül 4 csapat főztje került kiemelésre: a Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesület sertéspörköltje, a Lébény SE étele, a burgonyabundában sült sertés gombás tyúkágynon, valamint a Hivat/hal halászléje. A zsűri

a legfinomabbnak a Lébényi Német Önkormányzat lecsóját ítélte.

Az eredményhirdetés után került sor a tombolahúzásra, és gazdára talált a Lébény Város Önkormányzata által felajánlott fődíj, egy kétszemélyes prágai utazás is. Itt szeretnénk megköszönni minden magánszemélynek és vállalkozónak a felajánlását! A nagykoncert előtt még nem sötétedett be teljesen, ennek ellenére a Bács-Kiskun megyéből érkezett Tűzsonglőrök produkciója teljesen elvarázsolt a közönséget.

Este 9 órakor érkezett el a nap

fénypontja. A templom előtt elhelyezett színpadot elfoglalta a Honeybeast együttes. A fülbemászó dallamok és frappáns szövegek hamar nagyszerű hangulatot teremtettek. A téren a zenekarral együtt énekelt a közönség és az égből kiállítottak többek közt „A legnagyobb hős” című sláger szövegét.

A koncert után a retro diszkóban Tóth Attila zenélt még egy ideig, így a legkitartóbbaknak volt módjuk egy hatalmas táncra zárni a napot.

Az Ízörző Nap minden évben egyre színesebbé válik, ám a programok

önmagukban semmit sem érnek a lebényi közösség nélkül. Örülünk, hogy ilyen sokan eljöttek! Külön köszönjük a főzőcsapatoknak, akik jelenlétükkel és ételeikkel minden évben megkoronázzák ezt a rendezvényt!

Végül nem maradhat el segítőknek szóló köszönet. Sokan dolgoztak azért, hogy a lebonyolítás zökkenőmentesen történjen. Hálásak vagyunk az Egyesület Lébényért civil szervezet támogatásáért is!

Nagyon emlékezetes napunk volt. Találkozunk jövőre is!

LÉBÉNYI LURKÓNAP

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Május 26-án, szombaton a kis város nagy szíve a gyermekekért dobogott.

A Lébényi Lurkónap ismét Lébény Város Önkormányzata és az iskolai Szülői Munkaközösség közreműködésével valósult meg. A Sportpálya délutánra igazi forgataggá vált. A Lébényi Motoros Egyesület és a Lébényi Önkéntes Tűzoltók már a kapunál várták a gyerekeket. Ők már több éve érkeznek a város rendezvényeire azzal a céllal, hogy a legkisebb lebényieknek egy különleges élményt nyújtsanak. A bejáratnál magasodott az ugrálóvár, és a csillámok is előkerültek, hogy tetoválássá váljanak a gyerekek kezén. Nem maradtak el az interaktív feladatok sem. Hatalmas köszönet jár a Szülői Munkaközösség tagjainak, akik nagyon sokat segítettek ennek megvalósításában. Egy-egy feladat sikeres teljesítése után a gyerekek pontokat kaptak, amelyeket édességre válthattak be. Patonay Arnold rendőr főtörzsszázlós és Csillag József rendőr alezredes szigorú felügyelete mellett a legkisebbek a legnagyobb biztonságban

tekinthettek meg különféle fegyvereket. Ki lehetett próbálni a rendőrségi autót, és nagy volt az érdeklődés a NAV cigarettakereső kutya bemutatója iránt. Köszönjük Preier Tamásnak és kollégáinak is a közreműködését!

A buborék show különösen a legkisebbek érdeklődését nyerte el, a nagyobbak pedig a zsonglőr játszótérben tehették próbára ügyességüket. Köszönet Károlyi Edinának a kapura lövő verseny egészének megszervezéséért, valamint Füsi Renátának a lebonyolításban való részvételéért! A nevezésből befolyt összeget átadtuk a Szülői Munkaközösségnek, így ez a verseny minden szempontból a gyerekek javát szolgálta és szolgálja.

Akinek volt kedve alkotni, benevezhetett a gyereknapi rajzversenyre, ahol megjeleníthette, hogy milyennek látja a Lébényi Lurkónapot. A győztesek Sallai Csenge és Domsitz Bence lettek. Nagyon jó volt látni a sok mosolygó gyerkőcöt! Kis városunkban nekik is jár egy olyan vidám nap, amely csak róluk szól. Köszönjük Nagy Szilárdnak a hangosítást és minden további közreműködőnek a munkát!

IDÉN IS KÖSZÖNTÖTTÜK A MÁJUST...

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Idén április 29-én került megrendezésre Lébényben a Majális. Így a hagyományos időponttól eltérünk, de racionális indokok miatt erre a napra esett a választás.

Már a rendezvény hirdetésénél is látható volt, hogy a lebonyolítás idén koprodukcióban történik majd, hogy összefogva még színesebb programkínálatot tudjunk felvonultatni. Az Egyesület Lébényért szervezésében a délutáni események a Fő téren kezdődtek, ezután Lébény Város Önkormányzata átvette a stafétabotot és a Majális a sportpályán folytatódott. Kovács János dzsúdómester örömmel fogadta el meghívásunkat, így először a Vitál Judo Klub bemutatóját láthaták az érdeklődők. Ezáltal lehetőség nyílt egy olyan sportág megismerésére, amely fizikai és mentális szinten is képes megmozgatni az embert.

A színpadi programok sorát a HungaRocky Táncegyület nyitotta, akik hozták a már megszokott színvonalat és hangulatot. Felkészítjük, Málóvics Lilla mindig nagy lelkesedéssel és odaadással dolgozik a gyerekekkel. Ezután a táncdalfesztiválok világába kalandozhattunk. Eszlári Judit tolmácsolásában azokat az időket idézhettük fel, amikor a televíziók előtt egy egész ország izgulta végig az egyes adásokat, és amikor például az Illés,

Kovács Kati, Koncz Zsuzsa, Szécsi Pál és még sokan mások elindultak a siker felé vezető úton.

Ezt követően a Platina táncstúdió növendékei léptek színpadra. A két pár előadásában standard és latin táncokat láthattunk. Már a modern, jól megválasztott zene is meghozta a kedvet a tánchoz, de a versenyző fiatalok mozgásukkal, és káprázatos ruhakölteményeikkel teljesen magával ragadták a figyelmünket.

Az este hangulatát Dévényi Tibor is fokozta. 'A három kívánság' atyja óriási bulit csinált, miközben időnként a lelkes táncosok közé célzott pontos labdáival. Így néhányan ezzel az emlékekkel térhettek haza.

Köszönjük a Pálya Büfének a hangosítás biztosítását és a retro diszkót! Nagy örömünkre a Lébényi Motoros Egyesület, valamint a Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesület a korábbi évekhez hasonlóan ismét emelték a Majális színvonalát. Hálásak vagyunk a lébényi anyukáknak, akik temérdek csillámtetoválás elkészítésével csaltak mosolyt a gyermekek arcára. Köszönet jár mindenkinek, aki segítséget nyújtott az előkészítésben és a lebonyolításban!

A MŰVÉSZET SZERELMESEI

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

2018. június 8-án kiállítás megnyitóra vártuk a Civil Centrumba a képzőművészet iránt érdeklődőket. Szabóné Szabó Erika textilszobrász, festő, valamint Szabó Anikó grafikus kiállítását Lenzsérné Andrea nyitotta meg, majd a különböző művészeti ágak egymásba fonódásának lehettünk szem- és fültanúi. Ugyanis a csodálatos alkotások megtekintéséhez kiváló hangulatot teremtett Gellén Hajnalka és Suha Vilmos gitármuzsikával kísért éneke.

Most következzen néhány gondolat az alkotók életútjáról:

Szabóné Szabó Erika kezdetben ceruzarajzokat készített, ezután folyamatosan ismerkedett meg más izgalmas technikákkal is. Képei az egész Rábaközt bejárták. Mindig nagy vágya volt a síkból valamilyen formában kiemelkedő domborműveket alkotni. Ezt a lehetőséget a textilszobrászat adta meg számára. A textilt előre nem tervezi meg, ahogy az anyag formálódik, úgy jön létre az alkotás.

Szabó Anikó már egészen kicsi kora óta foglalkozik rajzzal, tanulmányait művészeti iskolában végezte. Témái nagy többségét portrék és természeti formák adják. Kedvenc technikája a ceruza és a túfilc játékos ötvözése. Több képén jelennek meg virágok, amelyek az életet jelképezik. A természeti formák mellett az emberi tekintetet is szívesen jeleníti meg alkotásaiban.

Egy kiállítás margójára

LENZSÉRNÉ ANDREA

*Mondandómat hol kezdjem, mit mondjak Neked?
Most beszéljenek a képek, s a szobrok Veled.
Grafika a falról, s a szobor, mosolyognak ránk,
Az alkotók gondolatát nekünk most elmondják.*

*Hölgyeim és Uraim, nézzék e műveket,
Raktározzák el a művészi élményeket.
S ha innen majd töltödvé hazamennek,
Vigyék el szívükben a kapott értékeket.*

*Nézzék a képet, mi ott lóg a falon,
Gyönyörű... csak ennyit mondhatok.
A színek harmóniája a lélek békéje,
A grafika és festmény, a művész értéke.*

*A textilszobrász újra hasznosít anyagot,
Ezzel alkot meg egy új színes világot.
Együtt megfér üveg, kagyló, zsákvászon,
Meglepő, de van újdonság a világban.*

*E kiállítás által, mi itt most élünk tárul,
Képet kapunk a képzőművészet világából.
Hármas jellemző: szépség, harmónia, szeretet,
Ez jellemzi ezeket a kiállított műveket.*

TÜDŐLEBENY

ÍRTA: ÁRENDÁS ANIKÓ

Ez az áprilisi vasárnap a mozgásról és a természetről szólt. A lébényi erdő megtelt étellel. Közel 100 fő adta le nevezését azzal a céllal, hogy megmérettessen egy gyönyörű környezetben a tájékozódási sportnapon. A Föld Napján Lébény Város Önkormányzata és a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség által újra megrendezésre került a Tüdőlebens, most megyei diákolimpiával egybekötve.

A rendezvény sikerességét az időjárás sem akadályozta, így nem volt más teendő, mint a tájékozódási pontokat érintve, egy térkép segítségével végigmenni egy előre kijelölt útvonalon. A gyermekeket külön pálya várta, ahol gyakorolhatták a tájékozódás alapjait. Kora délelőtt elindult a tájfutás, egymás után indították az elszánt jelentkezőket,

akik között nagy örömeinkre voltak lébényiek is. A versenyzők – saját elmondásuk szerint – nemegyszer különös, igencsak eldugott helyen bukkantak rá az ellenőrzőpontok-

ra. A távok között több teljesíthető alternatíva volt, így mindenki kiválaszthatta az edzettségének megfelelő távot. A résztvevők között voltak profik és kevésbé gyakorlottak,

de a látottak alapján mindannyian fantasztikus élményekkel tértek haza.

Nagy öröm volt számunkra, hogy a Tüdőlebens egyik pályáját teljesítette Németh József is, az Észak-du-

nántúli Vízügyi Igazgatóság igazgatója.

A rendezvény végén minden versenyző elfogyaszthatott egy finom ebédet a Rábca-menti Vadásztársaság, valamint Fülöp Gergő és Varga

Fruzsina jóvoltából. Köszönjük szépen a segítségüket! Végül az eredményhirdetésen – Kovács Gábor polgármester és Scultéty Márton által – a dobogón álló helyezettek nyakába felkerült a megérdemelt érem.

TRIANONI MEGEMLEKEZÉS LÉBÉNYBEN

ÍRTA: V. NÁTZ ZSOLT, AZ ELSŐ LÉBÉNYI LOKÁLPATRIÓTA EGYESÜLET ELNÖKE

A trianoni megemlékezésen vitéz lovag Pásztori Tibor Endre, a Vitézi Rend Erdély Országos Főkapitánya, nyugalmazott református esperes szólt a megemlékezőkhöz. A Basa Tamás Művelődési és Gazdasági Egyesület nevében „Nemzeti önazonosságunk védelmezője” címet adományozott több személynek. A rendezvény színvonalát az Invics László vezette hagyományörző csoport zászlóhordozói jelentősen emelték. Ezúton is köszönik nekik, hogy számos magyar történelmi zászlót láthatunk valóság-hű formában, és megismerhettük eredetüket, történetüket is! A hétfői napon a Lébényi AMI tanárai és tanulói tartottak színvonalas trianoni megemlékezést, amelyet vitéz lovag Pásztori Tibor Endre is megtisztelt jelenlétével, és dicséző szavakkal, elismerően nyilatkozott a rendezvényről.

A megemlékező beszéd egy részletét az alábbiakban olvashatják.

Vitéz lovag Pásztori Tibor Endre: Trianon egy erdélyi magyar szemével 2018-ban.

„Tisztelt megemlékező testvéreim!

Váratlanul ért a megtisztelő felkérés, hogy a trianoni gyásznapon itt szólhatok hozzátok.

Erdélyi, azon belül székely magyarként kaptam hívatást, hogy itt, Lébény városában mondjam el, miként, milyen mélyen fáj a 98 éves szétszakítottság. Földim, Kós Károly szózatát, saját gondolataimat segítő módon fogom – sokszorosan – idézni.

Kiáltó szó Erdély, Bánság, Kőrös vidék és Máramaros magyarságához!

„...Akkor megkérdelek őtet: Te kicsoda vagy?

Ilyés vagy-e te? És monda: nem vagyok.

Próféta vagy-e te? És felele: nem vagyok.

Mondának azért néki: Kicsoda vagy tehát, hogy megtudjunk azoknak felelni, akik minket elküldöttek; mit mondva magad felől?

És monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában!”

(János evangéliuma I. 21-23)

Azzal a mellézköngével, hogy bár nagyszerű, máig érvényes a Kiáltó szó, amivel valóságot, igazságot kiáltott világgá, azonban sajnálatosan az „Erdély, Bánság, Kőrös vidék és Máramaros” felsorolásból kimaradt a Felvidék és

a Várvidék magyarsága. A román fejedelemségek már évszázadok óta számtalan kísérletet tettek befolyásuk kiterjesztésére a Kárpátok karéján belülre. Ugyanígy a magyar királyságnak sok gondot okozó cseh törekvések már az Árpádok korában komoly harcokat szültek. A XIII. században Batu kán pusztító hadai okozták az első nagyon komoly csapást a magyarság létszámára. Ekkor települtek először nagyon nagy számban szláv telepések, nemkülönben német csoportok az üresen maradt területekre. Később Luxemburgi Zsigmond elzalogosította Felső-Magyarország jó részét. Ide a lengyel közigazgatás érezte jog-

szerűnek szláv emberfeleslegét áthelyezni. A százötven éves török hódoltság idején az etnikai egyensúly végképpen felborult. A betelepültek az egész ország területén megtarthatták nemzeti identitásukat. Így köszöntött ránk a XIX-XX. század.

A császári haderő és a felheccelt nemzetiségekből összeállt bandák által kiontott vért – ahogy évszázadok óta mindig – beitta az ország földje. Kivirágzott a megsebzett földnek minden bokra, ahogyan a költő írta. Békét kötött a nemzet korábbi leigázóival, soha korábban nem látott fejlődésnek indult az ország. Kevesen észlelték a határon túl vicsorgó halálos veszedelmet. Nyugat felől és kelet felől, no meg belülről torlódtak az ezer éves haza fölé a viharfelhők.

Az uralkodójával megbékélt soknemzetiségű birodalmat számos provokáció érte. Megölték királynőjét. Vitatható módon meghalt a trón jogos örököse. Végül a király és császár unokaöccse, a trón várományosa merénylet áldozata lett. A Koronatanács tagjai egy kivétellel a déli szomszéd elleni hadüzenetre szavaztak. Az egyetlen kivé-

tel Magyarország miniszterelnöke volt. A hadi gépezet beindult. „Mire lehullanak a levelek, hazatérnek a katonák!” – mondta az öreg király.

Négy évig tartott az addigi legszörnyűbb pusztítás. Nem a hadszíntereken dőlt el a győzelem vagy vereség kérdése. Paloták, bankok urai voltak az igazi haszonélvezői, győztesei a világméretű harcnak.

Hazánk egy olló két szárnya közé került, papírszeletként lett agyonnyirbált martaléka egy korábban kigondolt becstelen tervnek. Úgy lett vesztese a háborúnak, hogy a fegyverszünetig egyetlen ellenséges katona nem tette lábát földünkre.

A láthatatlan 'háttérhatalom' urainak nem volt elég a háborús hadüzenetre agyonprovokált Ausztria-Magyarország megszüntetése. Számukra az érintetlen területi, gazdasági egységként fennmaradó Magyar Királyság mint közép-európai túlsúly is – érdekeik ellen való – veszedelmes volt. Minden valóságot félresöpörve, csupán a nagytöke érdekeit szem előtt tartva látszólag erős országokat akartak a térségben látni. Németország rovására felhab-

zolták nyugati iparvidékeit. Élettelen csonkká vagdalták Magyarországot.

Még a volt szövetséges orosz cári birodalom jövőjét is, szándékoltan tönkretévő változásoknak nyitottak utat. „Valahol aláírtak valamit, valahol megalkudtak valamit, valahol elosztottak valamit, valahol egy nyitott ajtót becsaptak, hogy legyen az zárva örökre. Ahová a magunk erejével, ezer esztendő munkájával kapaszkodtunk és minden lépcsőfokot a magunk izmaival és eszével vágunk a magunk vérével öntözött irdatlan sziklába: onnan dobtak le minket. Tudjuk: miért.”

A megcsonkolt Magyarországot gúzsba kívánták kötni a kisantant létrehozásával. Nem rajtuk múlt, hogy hazánk kigyógyult halálosnak szánt sebeiből.

A tudós polihisztor erdélyi tudós-mérnök-költő-író szózatát (is...) megértve maga elé nézett, mert nem lehetett másfelé tekinteni.

„Dolgoznunk kell, ha élni akarunk és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk. De csak magunkban ezentúl magunkért. Napnyugat felé pedig ne nézzünk többé.

Attól csak nehéz a szívünk ésfáj a szemünk. Ott lebukott a nap és csak az ég vereslik még és az égen gomolygó nehéz sorsfellegek.

Attól csak a könnyünk csordul ki már.

Vigyázzunk! A könny drága és – ne lássa azt senki idegen, ami nekünk fáj.

De ezersztendős göggel tartjuk tekintetünket a mi hegyeink taréja felett, mert itt kell derengenie majd a mi hajnalunknak.”

„A régi Magyarország nincs többé számunkra; de Erdély, Ardeal, Siebenbürgen, Transsilvania, vagy bármi nyelven nevezte és nevezi a világ: feltámadt és van, aminthogy volt akkor is, amikor azt hittük mi magunk, mert akartuk hinni, hogy nincs és csak Magyarország van.”

Kimaradt Kós Károly felsorolásából Várföld, Felvidék és Délvidék! Pedig épp két elszakított testrésze a drága testnek, hazánknak, amely megcáfolta a megalkuvók szavát: nincs esélye az ellenállásnak. Balassagyarmatnál a gyarmati polgárok, Magyar Királyi Vasutasok állták a sarat a betolakodó Cseh Légio ellenében, míg megérkezett a szervezett katonai segítség, Víz Zsigmond vezetésével. Balassagyarmat ezzel kiérdemelte a Civitas Fortissima, azaz a „legbátrabb város” címet. Sopron mellett, Ágfalvánál pedig a Rongyos Gárda és soraik között a diákság futamította meg az Osztrák Csendőrség jól kiképzett, túlerőben lévő csapatait. Az összecsapást követően népszavazást kellett kiírni. Ennek eredményeként Sopron és környező települései visszatérhettek Magyarországhoz. Ekkor lett Sopron a „leghűségesebb város” (Civitas Fidelissima)

Az Ausztriának ítélt országrészen Vas vármegye szombathelyi járásában kitört zendülés, illetve tiltakozás nyomán tíz határ menti, németek és horvátok lakta falu – Fel-

sőcsatár (egykor Alsó- és Felsőcsatár), Horvátlovó, Narda, Ólmod, Pornóapáti, Szentpéterfa, Vaskeresztes (egykor Német- és Magyarakeresztes) – 1923. január 10. és március 9. között átkerült Magyarországhoz az osztrák fennhatóság alatt megtartott népszavazás után. Szentpéterfa ezzel kiérdemelte a „leghűségesebb magyar község” címet. Ausztria mellett nyilatkoztak Nagysároslak (Moschendorf), Karácsfa (Hagensdorf) és Lovászd (Luising) községek (Körmenyi járás). 1924-ben Somoskőnek sikerült kiharcolnia, hogy Magyarországhoz tartozzon. A határt a falu dombján levő várfal alatt húzták meg. (A Magyarországnak ítélt Salgóhátyára vezető egyetlen járható út ugyanis a Csehszlovákiának ítélt Somoskőújfalun és Somoskőn keresztül vezet.) [43]

Szatmár vármegyében Zajta a békeszerződés szerint Romániához tartozott. Gaál Lajos, helyi iskolaigazgató, kántortartó észlelte, hogy a kihirdetett szerződés és a megállapodáson megrajzolt térkép nincs összhangban. Az ő diplomáciai készségének, kitartásának és lelki erejének köszönhetően a falu visszakért Magyarországhoz.

Miért is gyászolunk?

1920. június 4-én Franciaországban, a Nagy Trianon kastély egyik termében igazságtalan, megbocsáthatatlan, elfogadhatatlan kényszerszerződés aláírására kötelezték hazánkat.

Gondolatmenetemet Kós Károly szavaival kezdtem, Kós Károly szavaival fejezem be:

„A rohanó idő füledbe harsogja: elég a passzivitásból. Ami eddig orvosság volt és védelem is talán, de mindenestre becsület volt, méreg az ezentúl és gyávaság. Kiáltom a jelszót: építenünk kell, szervezkedjünk át a munkára. Kiáltom a célt: a magyarság nemzeti autonómiája. De kiáltom még egyszer azt is: aki gyáva, aki rest, aki alkuadni akar, az nem közénk való, mert az a mi igazi ellenségünk: a mi árulónk. Ezt kiáltom és hinni akarom, hogy nem leszek mégsem pusztában.”

Ha nem lehet úgy, ahogyan akarom, úgy akarom, ahogyan lehet!”

Vitéz lovag Pásztori Tibor Endre szövegét még arról is, hogy református esperesként milyen szörnyű érzés volt egy erdélyi kis faluban eltemetni az utolsó magyart. Ez maga volt a Trianon, amelyről az emberek gondolkoznak, még akkor is, ha ez olykor hátránnyal jár:

„Bűnös, ki sikkaszt, lop, rabol, vagy koponyát bever, de legbűnösebb mégis az, ki gondolkozni mer.”

Megemlítette azt is, hogy a magyarországi kettős állampolgárságról szóló népszavazást követően úgy érezték magukat Erdélyben, mint a gyermek, kit anyja vert meg.

A megemlékezésen részt vevők sok értékes gondolattal gazdagodtak.

907-ES POZSONYI CSATA

ÍRTA: V. WANDRASCHER FERENC ANTAL, ALPOLGÁRMESTER

Köszönettel fogadtam az Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület elnökének, Nátz Zsoltnak a felkérését, hogy a 907-es Pozsonyi csatát megünneplő beszédet tartsam meg a város nevében, és helyezem el a tisztelgés koszorúját. 1111, mind egy. Ez a szám, amely csupa egyből áll és a Magyar Nemzet, a magyarság számára a legfontosabb évforduló, fontos szám az Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesületnek és Lébénynek is, mert ez az első évfordulónk ennél az emlékműnél. A 907-es Pozsonyi csata győzelmét hirdeti, ami a megmaradást és a hazát jelenti.

Köszöntöm szeretettel és tisztelettel a 907-es Pozsonyi csata évfordulója alkalmából a megemlékezőket!

Az emlékmű elkészülte óta nagyon sokan kérdeztek arról, hogy nekünk, lebényieknek mi közünk van a 907-es Pozsonyi csatához. Először örültem, hogy kérdeztek és elmondhattam röviden, hogy annak

a kornak a mocsaras táján kevés út volt alkalmas nagyobb hadtestek mozgására. Ez volt az egyik ok. Több helybeli és vidéki embertől, látogatótól kaptunk dicséretet, sőt történész szerint is nagyon jó, hogy felkeltettük a dicsőséges Pozsonyi csata emlékét – nemcsak itt, helyben, hanem országosan is –, mivel kevés helyen áll ilyen emlékmű. Azt, hogy mennyi mindent elhallgattak, kiforgattak a magyarság ellenségei, az idegen-fizetett hundertfélék, nem részletezem. Most is ez történik, pedig a lehetőségeket, amelyekkel a lelkiismeretes magyarságkutatók igyekeznek változtatni és az eredményeket eljuttatni a nagy a közönség felé, akadályozzák. Tulajdonképpen most is a megmaradásunkért küzdünk, lásd migráns áradat. Amíg az őseinket nem tiszteljük eléggé, addig nem értjük meg, hogy miért is történik mindez. A modern kor történészei még most is vitakoznának a haderón, a létszámon, a vezérek névsorán stb. Tény azonban, hogy Árpád fejedelem magyar-

jai megvívta sorsdöntő csatájukat. Óriási vereséget mértek az egyesített szövetséges frank-bajor seregekre. Mint mondtam, napjainkban is folyik a magyar nemzet ellen külföldi és belföldi acsarkodás, csak most sunyi, alattomos eszközökkel. A baj csak az, hogy mindig találunk köztünk olyan embereket, árulókat, akik pénzért eladják az országunkat, az anyjukat. Aztán – egy-két kivételtől eltekintve – nem veszik a fáradságot, hogy utánaolvassanak. Nem tudják, vagy nem akarják tudni, hogy a magyarok istene még mindig megmentett minket. Nincsenek tisztában például azzal, hogy a magyarok miért nevezik Bécsnek Wient, Pozsonynak Bratislavát. Egyszerűen a Pozsonyi csata jelentősége óriási, az emberek egyszerűen nem fogják fel, vagy nem akarják felfogni, főleg ott, ahol kellene. A csata után hosszú időn keresztül nem mertek támadni. Így az ország, a magyarság és a többi itt élő nép nyugodtan élhetett, fejlődhetett.

Az esemény jelentőségénél fogva a 907-es Pozsonyi csata napjait, július 4-5-ét nemzeti ünneppé kellene emelni. Reméljük, ezt is meg fogjuk érni! Nagyon sok mindent lehetne elmondani a megemlékezőknek, az országon kívül és belül élőknek, de inkább javaslom, hogy olvassanak utána, és szűrjék le az igazságot. Mert bizony figyelni kell a hamisításra, a félrevezetésre. Hosszú időt lehetne szánni ennek a témának a széles körű megismerésére.

Kérem Önöket, hogy ez a 907-es Pozsonyi csata szívükben és lelkükben, elméjükben mindig fontos helyen legyen!

Ezzel az emlékezéssel fejezzük ki köszönetünket a Magyar Haza megteremtőinek! Tisztelet az ősöknek!

KORA ESTI KORNÉL

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ A NYUGDÍJASOK LÉBÉNYI EGYESÜLETÉBEN

ÍRTA: SZABÓ KÁROLYNÉ

Egy hétfő délutánra előadást szervezett egyesületünk. Nagyon vártuk a beszélgetést, habár akkor még nem tudtuk, hogy pontosan ki is érkezik hozzánk. Nagy volt a meglepetés, amikor ismerős arcokat fedeztünk fel a vendégek között. Aztán kiderült, hogy vezetőnk, Gulyásné Kaszás Marianna a keresztfiát, Kaszás Kornélt hívta el hozzánk, hogy bemutassa a fiatal író, költőt. Árendás Anikó kérdései által megismerhettük a fiatal művész eddigi életútját, munkásságát.

Kaszás Kornélt sok szeretettel emlékezünk fűzi Lébényhez, hiszen mosonmagyaróvári lévén az iskolai szüneteket keresztanyjánál és unokatestvéreinél töltötte itt – akkor még falun –, Lébényben. Szeretettel emlékezett az itteni élményekre, a 'Rabi' tóban való fürdésekre, az erdei barangolásokra és persze a koronára, a gyönyörű templomra. Közép-

és felsőfokú tanulmányait Mosonmagyaróváron végezte, majd másoddiplomát szerzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész tudományi Karának Kommunikáció és médiatudomány szakján. Ezt követően végezte el a Budapesten működő Komlói Oktatási Stúdió képzését. Kiváló eredményeiért elnyerte a Kovácsi László Médiadíjat, amelyet minden évben csak egy hallgató kaphat meg.

Már korábban is nagy verskedvelő volt, írt is verseket, amelyek a „Merített örökség” és az „Aranypor” című térségi antológiákban jelentek meg. Édesanyja hatására a novellák és regények felé fordult. Gyermekkorától sokat szerepelt a mosonmagyaróvári Kamasz Színpad és a Flexum Színpad előadásaiban, de megfordult a televíziónál is. Néhány évig a mosonmagyaróvári Lajta Rádiónál dolgozott. Ma a Győr Plusz Rádió és Televízió munkatársa, újságíró, szerkesztő, műsorvezető. Fellép különféle rendezvényeken,

mint riporter. A versírással nem hagyott fel, de mostanában inkább novellákat ír. Kedvenc írói a fanyar humoráról és csavaros történeteiről ismert Vonnegut és a Nobel-díjra is jelölt Muraham Haruki. Kornél két novelláját hozta el hozzánk. Az egyik, amely a „Mindig visszatál” címet kapta, az időskorral járó betegségek, problémák megélésével foglalkozik, illetve azzal, hogy ki hogyan él, érzi magát ebben a korban. Ezt a novellát a Magyar Irodalmi Ház pályázatára írta, ahol hatszáz novella közül került be az „Ezerszín” című kötetbe. A másik novella címe: Éjfekete varjak. Egy anyáról szól, aki imádja gyermekét, minden idejét rááldozza, viszi játszani, mesél neki. Egy alkalommal a játszótéren belefeledkezve barátnőjével a beszélgetésbe, szemé elöl téveszti gyermekét. Azt a rémületet, lelki gyötrődést, amit egy anya érezhet, ha elvész a gyermeke, az irodalom eszközeivel leírni, érzékeltetni csak igazi, tiszta szívű és érzékeny ember tudja. Nagyon megérintett e novella. A „Magyar radír” című gyűjteményes kötetben megjelent „Virágszálak” című novelláját kötelező olvasmánynak ajánlanám minden 11–15 éves korú lánynak. A mai kitérülő világban nem lehet tudni, ki a farkas és ki a báránybőrbe bújt farkas. Az író annyi empátiával fordul a környező világ felé, és annyira tele a lelke finomsággal, hogy tudom, még sokat hallunk felőle. Remélem, lesz még

alkalmunk találkozni vele és élvezettel olvasni az ezután megjelenő műveit! Verseiből kiválasztottam a számomra legjobban tetszőt, amelyet szeretnék az olvasókkal is megosztani:

ESTE VELETEK

*Csodálatos este volt
Hús, vér és szellem egyszerre lüktetett.
A sziürke világ közepén egy színes folt
Mindenféle kavargó gondolat-rózsákat ültetett.*

*Csodálatos este volt.
Ekkor éreztem, hogy számíthatok rátok.
Velünk együtt mosolygott a pufók, álmos hold
Pedig csak ültünk és beszélgettünk.
Mi, Barátok*

Sok sikert kívánunk kedves Kornél barátunknak, köszönjük Anikónak a mindenre kiterjedő interjút, és főképpen Mariannának, hogy szerzett nekünk egy tartalmas, remek estét!

MEGYEI NYUGDÍJAS ÉRTEKEZLET LÉBÉNYBEN

ÍRTA: GULYÁSNÉ KASZÁS MARIANNA

Egyesületünk az „Életet az éveknek” Országos Nyugdíjas Szövetség tagja. A megyében működő egyesületek vezetői negyedévente gyűlnek össze vezetőségi ülésre. Az idei második gyűlés házigazdája egyesületünk volt.

Amikor Kovács Gábor polgármester urat felkerestem a kéréssel, hogy nálunk rendezhessük meg ezt a gyűlést, rögtön támogatásáról biztosított bennünket és felajánlotta segítségét. Köszönöm a részt vevő nyugdíjas egyesületek és klubelnökök, valamint egyesületünk nevében, hogy Lébény várost képviselve jelenlétével és köszöntő szavaival megtisztelte összejövetelünket!

A gyűlés kezdetén a résztvevőket ülőhelyükön az önkormányzat által biztosított apró figyelmességekkel vártuk. Az értekezletet hagyományainkhoz híven Zsámbokiné Buday Anna, megyei elnökünk vezette. Az első negyedév történéseinek értékelését a második negyedév programjainak át gondolása, a módosítások megbeszélése, majd a felmerülő kérdések megbeszélése követte.

Gyűlésünk vendége volt a GEERS cég képviselőjében Hangóné Mariann audiológus, országos szűrési koordinátor, aki részletes ismertetője után ingyenes hallásszűrésre adott lehetőséget a résztvevők számára. Egész nap rendelkezésre állt, így délután egyesü-

letünk tagjai is megvizsgáltathatták magukat.

A rendezvény előkészítésében és lebonyolításában nagy segítséget kaptunk az IKSZT-ben Árendás Anikótól és munkatársától, Laki Ibolyától, valamint az önkormányzat részéről Pusztai Dórától. Mindnyájuknak köszönöm a szeretetteljes, önzetlen támogatást!

Végül szeretném leírni, hogy vendégeink meglehetősen, jó emlékekkel távoztak tőlünk.

Megyei elnökünk telefonon is külön köszönetet mondott a kedves fogadtatásért, a hangulatos és sikeres rendezvényért. Azt gondolom, ez mindannyiunk számára öröm.

SOK MINDEN TÖRTÉNT AZ EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZETTEL

ÍRTA: KOHÁRY FERENC

**TISZTÚJÍTÁS VOLT
AZ EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZETBEN**

Március 25-én, Virágvasárnap megtörtént Nátz Zsolt felügyelő és az újraválasztott presbitérium beiktatása, valamint a tisztséget 25 évig nagy hűséggel betöltő Hatos István, volt felügyelő elbúcsúztatása. Isten áldása legyen rajtuk!

**LÉBÉNYBE KIRÁNDULTAK
A GYŐRI EVANGÉLIKUS ÓVODÁSOK**

Egy szép tavaszi reggelen három autóbusz gördült be a lébényi sportpálya előtti parkolóba, fedélzetükön 130 gyermekkel és az őket kísérő 16 óvónővel. Az üdvözlések után a gyermekek – nagy örömmel – azonnal birto-

kukba vették a játszótéri alkalmatosságokat, majd a szép lombos fák között álló asztaloknál jóízűen hozzáfogtak a tízórai elfogyasztásához.

Hujber Istvánné óvodavezető elmondása szerint a látogatás úgy jött létre, hogy a győri evangélikus óvoda már több környékbeli gyülekezetet meglátogatott, és így került sor Lébényre. E sorok írója, mint a helyi gyülekezet lelkésze elmondta, hogy nagy örömmel készültek az óvodások fogadására.

A népes csoport először Lébény fő nevezetességét, a római katolikus templomot tekintette meg, majd bevonultak az evangélikus templomba, ahol rövid ismertető hangzott el a gyülekezetről, ezt követte a közös éneklés és imádság. Ezután a gyülekezet asszonyai házi készítésű

süteményekkel kínálták meg a vendégeket, amiket mindenki szívesen fogyasztott.

A program további részében ellátogattak a szintén új lébényi óvodába, ahol már várták a csoportot. Amíg a gyermekek az udvaron a lébényi társaikkal közösen játszottak, addig a győri óvónők megtekintették az épületet, és szakmai tapasztalatokat cseréltek a helyiekkel. Többek között szóba került a győri óvodában bevezetett vegyes csoportok gyakorlata. A lébényiek pedig örömmel újságolták, hogy az intézményük bölcsődével bővül. A látogatás egy Győrbe szóló meghívással fejeződött be.

A gyermekek és az óvónők feltöltődve, szép emlékekkel indultak haza. A helyi gyülekezet újbóli meghívására válaszul elmondták, hogy nagyon jól érezték magukat az itteni körülmények között, és máskor is szívesen eljönnek.

TANÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET POZSONYI VENDÉGEKKEL

Június 10-én, vasárnap került sor a tanévzáró istentiszteletre. A templomban szép számmal megjelentek a hit-tanos gyermekek és szülei.

Ezen a vasárnapon látogatott el hozzánk a pozsonyi magyar nyelvű evangélikus gyülekezet 20 fős csoportja lelkészü, Hlacsok Erika vezetésével. A lelkész nő igehirdetésében először a gyermekekhez szólt, kincskereséshez hasonlítva Isten ajándékainak a megtalálását. A gyülekezet nevében Nátz Zsolt felügyelő virággal köszöntötte a lelkész nőt. A pozsonyiak részéről Samarjay Zoltán presbiter mondott köszöntőt és adott át ajándékot.

A gyermekek versekkel szolgáltak, amelyekre Benedek-Nikli Noémi hitoktató készítette fel őket. Ezenkívül az oltárnál imádságokat olvastak fel.

A hittanórákon jól teljesítő és a szorgalmasan templomba járó gyermekek ajándékkönyveket kaptak.

A tanév lezárását követően 3 napos napközis tábor volt a régi parókián, amelyen nagy örömmel vettek részt a gyermekek.

AZ IDEI KONFIRMANDUSOK:

- ◆ Klujber Diána
- ◆ Lencse Balázs
- ◆ Kovács Ábel
- ◆ Gunázer Krisztián
- ◆ Ferenczi Áron.

Sok áldást kívánunk életükre!

A DAL: ÜNNEP!

ÍRTA: LENZSÉRNÉ ANDREA

Az idei meghívott fellépőink voltak: Halászi Vegyeskar Kincses László vezetésével, a győrzámolyi Bárdos Lajos Vegyeskar Róth Józseffel az élen, és nem utolsósorban az elmaradhatatlan szlovákiai, bőszi Kék-Duna Vegyeskar Hozák Margaréával.

Mindig nagy öröm egy dalos találkozón való részvétel, mert – úgy gondolom – ez az egyik legfontosabb színtér a dal szeretetének ápolására, annak továbbadására. A zene, a dal az, ami összeköt, megnyugtat és megnyitja a szíveket. Elődeinknek is sokat jelentettek dalaik, mert azokban mondták el örömeiket, bánatukat. A közös éneklés pedig még felemelőbb, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy kórusunk 96 éve ápolja elődeink dalos múltját.

A műsorban hallható volt népzene, klasszikus mű, feldolgozás, és még egy kis rap is belefért. A koncertet közös énekléssel zártuk, hiszen minél többen énekelünk, annál csodálatosabb a hangzás és az érzés... A koncertet egy finom vacsora, majd zenés, beszélgetős est zárta. Az ételt a Gast Vital séfje főzte és az Egyesület Lébényért civil szervezete támogatta. Köszönjük!

VIGYÁZZ, KÉSZ, TŰZ!

A LÉBÉNYI ÖTE 2018-AS VERSENYSZEREPLÉSEI

ÍRTA: KOZSELSZKY ZOLTÁN, A LÉBÉNYI ÖTE PARANCSNOKA

**JÁNOSSOMORJA,
ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ
VERSENY GYEREKEKNEK,
2018. MÁJUS 18.**

- 1-es csapatunk összesítve: 14. helyezett 'Citrom díj'
- 2-es csapatunk összesítve: 4. helyezett

Csapattagok: Tóth Kristóf, Kovács Benedek, Dékány Kálmán, Gruber Barnabás, Balog Erik, Németh Hunor, Horváth Lázár, Kozselszky Niké, Szabik Emese, Ponty Adrien, Holchammer Fanni, Molnár Richárd, Buga István, Tóth Kristóf, Simon Levente

**KIMLE,
ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ VERSENY
IFI KOROSZTÁLYNAK
ÉS FELNŐTTEKNEK,
2018. MÁJUS 19.**

- Férfi kategória összesített eredmény: 4. hely

Csapattagok: Fülöp Gergő, Ferenczi Gábor, Rózsa Béla András, Réger Patrik, Szigeti Gábor, Birgán István, Varga Erik, Vasas Bence

- Ifi kategória összesített eredmény: 5. hely

Csapattagok: Szigeti Miklós, Konrád Attila, Böröczki Máté, Lencse Benjamin Lóránt, Horváth Zsombor, Varga Attila, Kobaltz Alexander Norbert

**MOSONSZENTMIKLÓS,
TŰZOLTÓPRÓBA,
2018. JÚNIUS 30.**

- Gyerek kategória: 4. hely
- Női kategória: 2. hely
- Férfi kategória: 4. hely

Tömlőteke versenyszámban különdíjasunk lett a legjobb gurításért Konrád Attila!

A KÉZISEK TOVÁBB HAJTANAK A SIKEREKÉRT

2017-18-AS ÉV BAJNOKI EREDMÉNYEI

ÍRTA: HORVÁTH NORBERT

A felnőtt csapatunknak ebben a szezonban a 9. helyet sikerült megszereznie. 12 győzelem, 1 döntetlen, és 13 vereség a mérleg. Az előző év harmadik helyéhez képest ez egy visszalépés, de sajnos még a szezon előtt hét játékosunk távozott a csapatból különböző okok miatt. Így ebben az

évből egy megfiatalított együttes állt ki a jóval tapasztaltabb csapatok ellen. A cél az első tíz helyezések valamelyikének elérése volt, melyet hullámzó teljesítménnyel el is értek a lányok. Ebben az évben dolgoznak tovább a jobb eredmények reményében.

Az ifjúsági csapatnak sem volt könnyű dolga, hiszen a 13-14 éves lányok zömében náluk 2-3 évvel idősebbek ellen léptek pályára. Nagyszerű mérkőzéseket játszottak és kitűnően helytálltak, csak dicséret illeti őket.

Az U13-as csapatunk a Tóth László régióban kapott helyet, ahol több városi csapatot megelőzve (köztük az MKC, Szombathely utánpótlás csapatait) első helyen végeztek, ezzel elérve egyesületünk legjobb utánpótlás-eredményét. Igazán büszkék vagyunk rájuk.

Az U11-es csapat idejének a hullámzó teljesítmény jellemezte. Helyenként jó játékkal, néha gyengébb szerepléssel játszották végig a bajnokságot.

Az U9-es csapat sokat fejlődött ebben az évben. Több fordulóban is sikeresen maguk mögé utasították a riválisokat. A Csornán rendezett Majális Kupán aranyérmet tudtak szerezni.

A legkisebbek (U7-U8-asok) a

Győri Audi ETO KC által rendezett kétkapus dobójátékokon és 3+1 szivacskezint vettek részt. Dunaszegen 3. helyezést, a hazai rendezésű tornán 2. helyezést értek el. Nincs már messze az a bizonyos első hely!

Idén két tábort is szerveztünk. A nyári lébényi kézi táborban nemcsak kézilabdáztak a lányok, hanem kerékpároztak, túráztak, kézműveskedtek, játékos vetélkedőkön vettek részt, valamint az utolsó nap ellátogattak a mosonmagyaróvári Futurába is. A másik táborunk júniusban volt Balatonlellén. A napi két edzés mellett mindig belefért a menübe egy kis strandolás és hajókirándulás.

Ebben az évben mutatkozott meg az egyesületben végzett nevelőmunka eredménye, hiszen Simon Csenge Anna a Dunaújvárosi KKA-ban, Lengyel Anna és Lengyel Zsófia pedig a Mosonmagyaróvári KC korosztályos csapataiban folytathatják a játékos pályafutásukat, amelyhez ezúton is sok sikert kívánunk!

A 2018-19-es bajnoki évadra hat csapattal tervezzük a különböző korosztályú bajnokságokban való szereplést: U7-U8, U10, U11, U12, valamint megyei serdülő és felnőtt.

Továbbra is várjuk egyesületünkbe a kézilabdázni vágyó általános- és középiskolás lányok jelentkezését!

EGY SPORTOS LÉBÉNYÉRT

ÍRTA: KERTAI REBEKA

I. FITT HÉT LÉBÉNYBEN

Június elején öt napon keresztül az aktív rekreáció, vagyis a szabadidő hasznos eltöltése kapott szerepet Lébényben. Hétfőtől péntekig minden délután több fitneszórán vehettek részt azok, akik mozgásra, a feszültség levezetésére vagy egy kis kikapcsolódásra vágytak. Az órarendben minden korosztály megtalálhatta a saját maga számára megfelelő edzéstípust: jógát, aerobikot, kangoot, TRX-et, bodyART-ot stb. A program alatt gyermekfelügyeletet is igénybe lehetett venni, így azoknak az anyukáknak sem kellett lemondani a sportolásról, akik nem tudták megoldani a kicsik elhelyezését. A rendezvény sikerét bizonyítják a fotók, a visszajelzések, az egy hétig tartó izomláz, valamint az a tény, hogy minden résztvevő várja a folytatást.

II. SPORTTÁBOR

Mint minden évben, egyesületünk idén is megrendezte az egyhetes sporttáborát. A 8–15 éves fiatalok sátorban aludtak az edzőterem nagy, parkos udvarán. A reggeli zenés ébresztőt bemelegítés, majd kocogás követte. A tá-

rövid volt, csupán városunk központjág tartott, ahol további, játékos feladatokat végeztünk. A hazaút után reggelivel folytattuk, amit a helyi pékség biztosított. Visszatérve a táborba, már készülődtünk a napi programokhoz, amit igyekeztünk minél színesebbé tenni. A jól bevált biciklitúra, számháború, röplabda, foci idén sem maradhatott el. Igyekeztünk még érdekesebbé tenni az itt töltött időt nagyon jó logikai, ügyességi és reflex-javító játékokkal, amelyeket esténként a táborúzó mellett játszottunk. Egyik nap az Ugriparkba is ellátogattunk, ahol a táborlakók és a felügyelők egyaránt gyerekként játszottak. 'Kimit-tud?' versenyt is rendeztünk, ahol minden csapat saját produkcióval rukkolt elő. Próbátétel volt minden nap, hiszen az időjárás olykor tréfát űzött velünk, de álltuk a sarat. A sok, egymás számára ismeretlen gyermek idővel egy csapattá kovácsolódott, és együtt éltek meg a kihívásokat és mókákat egyaránt. Végül a már megszokott bátorságpróbával zártuk a hetet. Táncoltunk, énekelünk, játszottunk, sportoltunk és legfőképp egymással foglalkoztunk. Élményeket szereztünk és sokat tanulunk egymástól.

II. FITNESZ TÁBOR VONYARCVASHEGYEN

A nyár közepén elindult 35 sportos nő Lébényből, hogy kikapcsolódjon és eltöltse három aktív, felejthetetlen napot a Balatonon. Nehéz összefoglalni a táborát a rengeteg program és élmény miatt. Aki azt hiszi, hogy három napig csak 'ugrabugráltunk' és edzettünk, az téved, hiszen ez a program főleg a vízi sportokról szólt: kajakoztunk, szörföztünk, SUP-oztunk, katamaránoztunk, vitorláztunk, vízibicikliztünk. Egy hétvége alatt sikerült legyőznünk félelmeinket, kiléptünk komfortzónánkból, sokat nevetünk, táncoltunk, barátkoztunk. Testileg elfáradtunk, viszont lelkiileg feltöltődve érkezünk haza családjainkhoz.

„Egyetlen esemény felébresztheti a bennünk lakó, számunkra ismeretlen valakit. Élni annyit jelent, mint lépésről lépésre megélni!”

CIVIL SZERVEZETEK ÁLTAL ELNYERT ÖNKORMÁNYZATI TÁMOGATÁS 2018

Civil szervezet neve	Támogatás összege
Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület	300.000 Ft
Gyermekeinkért Alapítvány	4.540.000 Ft
Magyar Vöröskereszt Győr-Moson-Sopron Megyei Szervezete	750.000 Ft
Lébényi Motoros Egyesület	600.000 Ft
Lébényi Lovasok Lébényért Egyesület	1.000.000 Ft
Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete	550.000 Ft
Lébény SE	6.300.000 Ft
Gondoskodás Alapítvány	50.000 Ft
Lébényi Liszt Ferenc Vegyeskar	900.000 Ft
Lébényi Kézilabda és Szabadidő Sportegyesület	1.300.000 Ft
Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesület	1.000.000 Ft
Lébényi Szent Jakab templom „Vox Angelica” kórusa	250.000 Ft
„Játék-Vár” Egyesület	300.000 Ft
Egyesület Lébényért	300.000 Ft
Lébényi Bokszegegyesület	700.000 Ft
HUNGARRockY Táncegyesület	60.000 Ft
Eight Singers Lébényi Énekegyüttes	100.000 Ft
PÉLDA Egyesület a Szigetközi Gyermekekért	50.000 Ft
Egyházak	
Római Katolikus Egyház:	1.350.000 Ft
Evangelikus Egyházközség:	200.000 Ft

PÖRÖGJ, FOROGJ, UGORJ!

TESTMOZGÁS GYERMEKKORBAN

ÍRTA: KERTAI REBEKA

A rendszeres testmozgás elengedhetetlen része az egészséges életnek. Ezt már mindenki tudja, a csapból is ez folyik. A gyakorlat mégis azt mutatja, hogy fittyet hányunk erre, inkább homokba dugjuk a fejünket. Leültetjük a gyerekeket a TV vagy a számítógép elé, a kezébe nyomjuk a telefont vagy a tabletet, legalább addig is békén hagy minket. Sajnos manapság már nem ritka a gyerekek körében sem elhízásról beszélni, aminek elsődleges oka a mozgásszegény életmód, illetve a helytelen táplálkozás, a temérdek mennyiségű édesség, a 'nasik' pusztítása. Ha nem mozognak a gyerekek, nagy gond lesz! A gyermekkorban elkezdett

rendszeres testmozgással csökkenthetjük az elhízás kockázatát, illetve segítjük a keringési és légzőszervi betegségek, valamint a cukorbetegség megelőzését is.

De mikor kell elkezdni a mozgást, hogyan, mit csináljon a gyermek? A szülőknél múlik szinte minden. Nagyon fontos, hogy a szülők elfogadják, megértsék, belássák a testmozgás jelentőségét, odafigyeljenek erre és tudatosak legyenek.

Alapvető dolog a példamutatás. Ne várjuk el a gyerektől, hogy futkározzon a játszótéren vagy az udvaron órákig, ha mi magunk is csak ülünk a padon! Minden felmérés igazolja, hogy azok a gyerekek, akik látják

szüleiket sportolni, és ők is hozzá vannak szoktatva a rendszeres mozgáshoz, felnőtt korukban is aktív, ezáltal egészségesebb életet fognak élni. Bátran vigyük magunkkal biciklizni, túrázni, sétálni, fussunk versenyt velük az utca végéig, és az sem baj, ha lát minket tornázni, izzadni. Persze ilyenkor sokkal türelmesebbnak kell lennünk, hiszen biztos, hogy ő is azt szeretné csinálni, amit mi. Azok az anyukák, akik babákkal vagy bölcsisekkel, ovisokkal járnak hozzámedzeni, tudják, miről beszélek. A gyerekek imádják a TRX-kötelet, a labdákat és a különböző eszközöket, illetve nagy szeretettel utánozzák a felnőttek gyakorlatait. Kulcsfontosságú tehát a

közös testmozgás és a szülői motiváció.

Mit tehetünk még? Hogyan, mikor és mit sportoljon a gyerek?

Onnantól, hogy a kisbaba már mászik, kúszik, később, mikor elkezd járni, hatalmas lesz a mozgásigénye. Az egészséges felnőttkori csontozat kifejlődéséhez elengedhetetlen, hogy a kisgyerekek futkározzanak, ugráljanak, kússzanak, másszanak. Ezért amikor csak tehetjük, fogócskázunk velük, rajzoljunk ugróiskolát, trambulinozzunk, mászókaázunk, lépcsőzzünk, táncoljunk, frizbizzunk, labdázunk stb.! Rengeteg ilyen tevékenységet fel lehetne még sorolni, az a lényeg, hogy a szülők ne legyenek lusták, és együtt csinálják ezeket a programokat. Ne várjuk el a gyerekektől, hogy egyedül szórakoztassák magukat. A hatás pedig úgyis kárpótol, a gyerekeknek pozitív élményeket szerzünk, boldogabbak lesznek ők is és a szülők is, mivel a mozgás endorfin, boldogsághormont termel.

Irányított sportfoglalkozásokra is beírathatjuk a gyerekeket, így a szülők nyerhetnek egy kis időt, a csemete pedig addig is mozog. Sok településen nehéz ezt megoldani, mert kevés a lehetőség, viszont Lébényben szerencsére tudunk válogatni. Járhatnak a gyerekek táncolni, focizni, kézilabdázni, illetve 2019-től már kisbaba jógára is tudnak hozzájönni az anyukák a babákkal, kisgyermekkel együtt. A jóga nagyon hasznos már a kicsiknek is, hiszen észrevétlenül fejleszti a testtudatukat, motorikus készségeiket, koncentrációjukat, erősödnek az izmok, javul a tartásuk, erősödik az immunrendszerük. A tévhitekkel ellentétben a pihengetés és üldögélés helyett az óra alatt folyamatos mozgásban és játékban vagyunk, mesébe ágyazva ismerkedünk a pózokkal.

Az iskolába lépés időszakától a mozgás szerepe még jobban felértékelődik. Mivel a gyerekek napjaik nagy részét az iskolapadban ülve töl-

tik, ezért az egészséges fejlődés érdekében elengedhetetlen a fizikai aktivitás. A szülők felelőssége is, hogy iskola után sportolásra buzdítsák a gyerekeket. Nem szabad hagyni, hogy hazaérve egyből leüljenek a TV vagy a számítógép elé. A mozgás hatására ugyanis élénkül a figyelem, hatékonyabb és könnyebb lesz tőle a tanulás. Egy bizonyos kor felett érdemes sportágit is választani, a lényeg az, hogy a gyermek élvezze, amit csinál. A családok hétvégeente próbáljanak valamilyen aktív programot szervezni. Olyat, amiben örömet leli a család apraja-nagyja, így a fizikai erőnlét fejlesztése mellett a közös élményekkel a családi kapcsolatokat is szorosabbá tudjuk fűzni. A sporttal, testmozgással csakis jót adhatunk a gyerekeknek. A sport nevel, erőt ad, kihívások elé állít, motivál, barátokat ad és örömet szerez. Becsüljük meg az együtt töltött időt és használjuk ki, mert, ha elszalasztjuk, soha nem fogjuk tudni pótolni!

LÉBÉNY | KÖZÖSSÉGÜNK LAPJA

Lébény Város Önkormányzatának ingyenes lapja. | Felelős kiadó: Lébényi Közös Önkormányzati Hivatal. | Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Kovács Gábor, Pusztai Dóra, Árendás Anikó! Lapzárta: 2018. augusztus 20. | A beküldött, megjelenített írások helyességéért a szerkesztőbizottság nem vállal felelősséget! | Ha észrevétele, ötlete, véleménye van, és szeretné közreadni, akkor azt az IKSZT épületében leadhatja vagy elküldheti a referens@lebeny.hu címre „Lébény Újság” címszóval (Szerkesztőség). | Cikkíróink, beküldőink: Dr. Tóth Tünde, Dr. Balaskó Alíz, Kovátsné Uray Tímea, Gyurós Tamara, Lenzsérné Andrea, Nemes Claudia, Koháry Ferenc, Gulyásné Kaszás Marianna, Szabó Károlyné, v. Wandraschek Ferenc Antal, v. Nátz Zsolt, Kozselszky Zoltán, Dukát Csilla, Horváth Norbert, Merkó Éva, Limp Laura, Kertai Rebeka, Árendás Anikó, Kovács Gábor, Pusztai Dóra.

ISSN 2060-4971

